

Регистрационен индекс	Дат
ДСС-10 336	13.08.

**ДО
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

**ОТ
ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ –
СЪДИЯ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД –
ВАРНА**

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

На основание чл. 29в, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) и чл. 9, ал. 4 от Правила за произвеждане на избори на членове на висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите, във връзка с провеждане на процедура за избор на членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет в Република България, приложено представям Ви:

1. Автобиография;
2. Мотивите и Концепция за дейността на Висшия съдебен съвет;
3. Декларация по чл. 18 от ЗСВ;
4. Декларация по чл. 19а, ал. 1 от ЗСВ за имотното състояние, произхода на средствата за придобиване на имуществото и за наличието на частен интерес;
5. Диплома за завършено висше образование;
6. Удостоверение за правоспособност;
7. Служебна бележка за юридически стаж и Кадрова справка.

ПРИЛОЖЕНИЕ: *Съгласно текста.*

Vasil
Rumenov
Pelovski

Digitally signed
by Vasil Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
14:40:56 +03'00'

С уважение, **ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ**

**ЕВРОПЕЙСКИ
ФОРМАТ НА
АВТОБИОГРАФИЯ**

ЛИЧНА ИНФОРМАЦИЯ

Име
Адрес
Телефон
E-mail

ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ

Националност

България

Дата на раждане

ТРУДОВ СТАЖ

- Дати (от-до)
- Име и адрес на работодателя
- Вид на дейността или сферата на работа
- Заемана длъжност

15.02.2022 г. – до настоящия момент
Административен съд – Варна

Съдебна система

Съдия

- Дати (от-до)
- Име и адрес на работодателя
- Вид на дейността или сферата на работа
- Заемана длъжност

12.10.2020 г. – 14.02.2022 г.
Висш съдебен съвет

Съдебна система

Директор на дирекция „Човешки ресурси, административно и техническо обслужване и класифицирана информация“

- Дати (от-до)
- Име и адрес на работодателя

05.02.2020 г. – 12.10.2020 г.
Висш съдебен съвет

• Вид на дейността или сферата на работа • Заемана длъжност	Съдебна система И.Д. Главен секретар
• Дати (от-до) • Име и адрес на работодателя • Вид на дейността или сферата на работа • Заемана длъжност	05.03.2019 г. – 04.02.2020 г. Висш съдебен съвет Съдебна система Главен експерт – Европейски и международни програми и проекти, отдел „Обществени поръчки“, дирекция „Правна“
• Дати (от-до) • Име и адрес на работодателя • Вид на дейността или сферата на работа • Заемана длъжност	17.11.2014 г. – 21.05.2018 г. Министерство на младежта и спорта Публична администрация Директор на дирекция „Административно-правно и нормативно обслужване“
• Дати (от-до) • Име и адрес на работодателя • Вид на дейността или сферата на работа • Заемана длъжност	15.10.2010 г. – 14.11.2014 г. Столична община Публична администрация Главен/Старши юрисконсулт в дирекция „Правно и нормативно обслужване“
• Дати (от-до) • Име и адрес на работодателя • Вид на дейността или сферата на работа • Заемана длъжност	01.01.2010 г. – 15.10.2010 г. Областна администрация – Добрич Публична администрация Старши юрисконсулт в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“
• Дати (от-до) • Име и адрес на работодателя • Вид на дейността или сферата на работа	15.12.2008 г. – 31.12.2009 г. Областна администрация – Добрич Публична администрация

• Заемана длъжност	Младши експерт - административен контрол в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“
ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ	
• Дати (от-до)	от 01.10.2002 г. до 13.06.2007 г.
• Име и вид на обучаващата или образователната организация	Университет за национално и световно стопанство
• Основни предмети/застъпени професионални умения	Право
• Наименование на придобитата квалификация	Юрист, с придобита юридическа правоспособност
• Ниво по националната класификация (ако е приложимо)	Магистър
ЛИЧНИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ	
МАЙЧИН ЕЗИК	Български
ДРУГИ ЕЗИЦИ	
• Четене	Английски
• Писане	B2
• Разговор	B2
СОЦИАЛНИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ	Комуникативност, бърза адаптация към нова среда, отлично осъществяване на работни контакти с колеги и други лица, отговорност.
ОРГАНИЗАЦИОННИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ	Отговорно изпълнение на възложена работа, осъществяване на административен контрол, планиране и организиране на работата в съответствие със законовите изисквания и заложените срокове, натрупан опит в изпълнение на процедури по реда на ЗОП, знания и опит при изпълнение на европейски и международни проекти и програми, знания и опит в осъществяването на процесуално представителство пред районни, окръжни и върховни съдилища, Комисия за защита от дискриминация, Комисия за защита на личните данни, Комисия за защита на конкуренцията и други.
ТЕХНИЧЕСКИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ	Работа с операционна система Microsoft Windows, Apple (Mac) OS X; Отлично владение на Microsoft Office и други програмни продукти
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС	Да

ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Участие в проекти и мероприятия, финансирани по донорски организации:

Курс на тема „Съдийска независимост и безпристрастност организиран “Институтът за правни инициативи в Централна и Източна Европа (CEELI).

Двустранна инициатива с наименование „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“, финансирана от Фонда за двустранни отношения на програмно ниво към Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм (НФМ) 2014-2021;

Двустранна инициатива с наименование „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта за защита на правата на децата в производства пред съд“, финансирана от Фонда за двустранни отношения на програмно ниво към Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм (НФМ) 2014-2021;

Проект с наименование „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г., включващ следните дейности:

Дейност 1 „Мерки за осигуряване на по-добро функциониране на българската съдебна система във връзка с процедурите за назначаване, подбор и кариерно развитие на магистратите“;

Дейност 2 „Укрепване на капацитета на българските магистрати и съдебни служители в прилагането на Европейската конвенция за правата на човека“;

Дейност 3 „Подобряване на прилагането на механизмите на възстановително правосъдие“.

Проект с наименование Проект „Подобряване на процедурите по атестация и формиране на възнагражденията на съдебните служители в Република България“, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд.

Проект с наименование „Разработка и внедряване в съдебната система на софтуер за ускорено създаване и възпроизвеждане на актове и други документи чрез диктовка и автоматично конвертиране на гласов запис в текст (voice-to-text) и съпътстващи системи за обработка“, АДФП № BG05SFOP001-3.008-0001, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд;

Проект с наименование „Въвеждане на програмно бюджетиране в органите на съдебната власт“ е мащабна реформа, изпълнявана от Висш съдебен съвет (ВСС), финансиран по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд;

Проект с наименование „Подобряване на административния капацитет на Министерство на младежта и спорта“, по Приоритетна ос 3 „Регионална образователна инфраструктура“ на ОПРР 2014-2020;

Проект с наименование „Спортни училища – обновяване на спортна инфраструктура“ финансиран по Оперативна програма „Региони в растеж 2014-2020 г.“, по процедура „Култура и спорт в училище“ по Приоритетна ос 3, Компонент 2 „Спортни училища – обновяване на спортна инфраструктура“;

Проект с наименование „Функционален анализ на Министерство на младежта и спорта“ с цел оптимизиране структурата на ММС и избягване на дублиращи се функции, изготвяне проекти на устройствен правилник на ММС и проекти на вътрешни документи;

Проект с наименование „EnVision 2020“ за намаляване на замърсяването, подобряване на енергийната ефективност и използването на енергия от възобновяеми източници, които са основен приоритет в дневния ред на ЕС;

Проект с наименование „Технологично обновление и ремонт на Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания ЕООД - гр. София“ по сключен договор за безвъзмездна финансова помощ между Столична община и Министерство на регионалното развитие и благоустройството по Оперативна програма „Регионално развитие“ 2007-2013 г., Приоритетна ос 1: „Устойчиво и интегрирано градско развитие“.

Vasil
Rumenov
Pelovski

Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
15:04:32 +03'00'

МОТИВИ

И

КОНЦЕПЦИЯ

за дейността на Висшия съдебен съвет

ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ

съдия в Административен съд – Варна

2026

СЪДЪРЖАНИЕ

I. МОЕТО РАЗБИРАНЕ ЗА РОЛЯТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	5
Развитие на правото	6
II. ХОРАТА КАТО ОСНОВА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ	7
1. Дългосрочно кадрово планиране	7
2. Своевременност и предвидимост на конкурсните процедури	8
3. Атестирането като реална професионална оценка	9
4. Почтеност и предвидимост като защита от корупционен риск	11
5. Командирането като временно средство	12
6. Професионално развитие и приемственост	13
7. Съдебна администрация	14
III. НЕЗАВИСИМОСТТА НА СЪДИЯТА КАТО ЕЖЕДНЕВНА ИНСТИТУЦИОНАЛНА ПРАКТИКА	15
1. Външна независимост и реакцията на Съдийската колегия	15
2. Дисциплинарната дейност	16
IV. СТРАТЕГИЧЕСКО УПРАВЛЕНИЕ И УСТОЙЧИВОСТ НА СЪДЕБНАТА СИСТЕМА	17
V. НАТОВАРЕНОСТ, СЪДЕБНА КАРТА И ДОСТЪП ДО ПРАВОСЪДИЕ ..	19
1. Натовареността като управленски инструмент	19
2. Съдебна карта	20
VI. БЮДЖЕТ И МАТЕРИАЛНА ОБЕЗПЕЧЕНОСТ	21
VII. ФИНАНСИРАНЕ НА ДЕЙНОСТИ И ПОЛИТИКИ ЧРЕЗ НАЦИОНАЛНИ И МЕЖДУНАРОДНИ ДОНОРСКИ ОРГАНИЗАЦИИ. РАЗРАБОТВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ ПРОЕКТИ, СВЪРЗАНИ С ДЕЙНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	23
VIII. СЪСТОЯНИЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА СГРАДНИЯ ФОНД НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ	24
VIII. ДИГИТАЛИЗАЦИЯ, ИНФОРМАЦИОННА СИГУРНОСТ И РАЗУМНО ИЗПОЛЗВАНЕ НА НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ	26
1. Електронно правосъдие и информационни системи	26
2. Изкуственият интелект	27
Приложение на изкуствения интелект при работата по конкретно дело	27
Оптимизация на оперативните и административните процеси	28
Гаранции и институционален модел	28
IX. ПРОФЕСИОНАЛЕН ДИАЛОГ,	30
ПРОЗРАЧНОСТ И ДОВЕРИЕ	30
X. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ ВЛАСТИТЕ	31
XI. РАБОТАТА В КОЛЕКТИВЕН ОРГАН И	32
ЛИЧНИ АНГАЖИМЕНТИ	32

1. Как разбирам работата в колективен орган.....	32
2. Личен професионален стандарт	33
ЗАКЛЮЧЕНИЕ	34

МОТИВИ ДА ПРИЕМА КАНДИДАТУРАТА МИ, ИЗДИГНАТА ОТ КОЛЕГИТЕ МИ

Уважаеми колеги,

Моето убеждение е, че Висшият съдебен съвет не съществува единствено за да администрира процедури. Неговата основна задача е да създава условия и реализира политики, при които всеки съдия може да правораздава независимо, спокойно и професионално.

Всеки съдия ежедневно взема решения, които променят живота на хората и влияе върху общественото развитие. Всяко съдебно решение е в тясна връзка с други процеси, като: кадровата обезпеченост на съда; организацията на работата на съдилищата, прокуратурите, следствените отдели; бюджета на съдебната власт, разработване и поддръжка информационните системи и решения; сграден фонд и поддръжката му; натовареността на органите на съдебната власт; повишаване независимостта и доверието в съдебната система и др. Но на това рядко се обръща внимание. Те не се постановяват в съдебната зала. Вземат се от Висшия съдебен съвет, респ. Съдийската колегия към него и достигат до съдията или като условия, обезпечаващи нормално спокоен работен процес, или като пречки, които трябва да преодолее, преди да се заеме със същинската си работа. Именно затова приех кандидатурата ми да бъде издигната от колегите ми за избран член на Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет.

Реших да приема това предизвикателство и да участвам в провеждането на избори за избран член на Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет с ясното съзнание, че членството в него не е професионално отличие, а и не е следваща степен в кариерното развитие. Възприемам членството във Висшия съдебен съвет като временно възложена отговорност. Работата в колективния орган не следва да се обвързва с продължителността на мандата, а със състоянието, в което органите на съдебната власт функционират и ще бъдат оставени в края му.

Професионалният ми път ми дава възможност да видя през три различни гледни точки една и съща система. Работата в държавната администрация ми показва как се изгражда и как се губи институционалната предвидимост и независимост. Работата в администрацията на Висшия съдебен съвет – като главен експерт, директор на дирекция и при изпълнението на функциите на главен секретар – ме постави в центъра на административния процес, свързан с дейността на администрацията на съвета, в който решенията му, на съдийската и прокурорската колегия и на подпомагащите ги комисии се подготвят, съгласуват, оформят и изпълняват. Правораздаването като съдия в Административен съд – Варна ми показва друга страна на този процес: какво се случва в съдебната зала и в съдийския кабинет, когато едно решение на Висшия съдебен съвет е взето адекватно и навреме, и какво се случва, когато не е.

Именно този опит, придобит в посочената последователност ми дава увереност и определя разбирането ми за работата като член на Висшия съдебен съвет. Познавам процесите на подготовката на решенията на съвета – реда, по който се движи една преписка, къде се губи време, кои срокове са реални и кои са формални, какво може администрацията и какво не може. Едновременно с това съм пряк свидетел на последиците от проблемите, свързани с несвоевременно взети решения – забавени

конкурси, незащит, командироване на колеги, забавяне на процеса по атестиране на магистрати, изграждане и поддръжка на сградния фонд на органите на съдебната власт и внедряване и използване на информационни решения. Между двете гледни точки няма противоречие, а има връзка, която в работата на съвета заслужава би могло да бъде използвана по-последователно и оптимизирана. Необходимо е стиковането и канализирането на процесите по вземане на решения от компетентността на колективния орган и приценката за необходимостта от предприемане на конкретни мерки.

Опитът ми в областта на управлението на човешките ресурси добави към това и трето разбиране: че кадровата политика не е сбор от процедури, а дългосрочно и целесъобразно планиране. Значителна част от свободните длъжности в съдебната система са предвидими години напред. Обстоятелството, че системата посреща неподготвена, необходимостта от конкретна кадрова обезпеченост е по-скоро дефицит в планирането, отколкото обективна трудност.

Тезата, върху която е изградена настоящата концепция, е една. Висшият съдебен съвет не съществува само за да администрира процедури. Процедурите са средство. Отговорността на съвета е чрез последователно, професионално, ефективно, ефикасно и стратегически ориентирано управление на съдебната система да създава условията, при които магистратите могат да правораздават независимо, качествено и в разумен срок. Когато това измерение остане извън внимание, съществува риск органът да се съсредоточи върху собствените си процедури повече, отколкото върху резултата от тях.

Не заявявам, че знам решението на всеки от проблемите, които ще бъдат разгледани по-долу. Заявявам какъв член на Съдийската колегия и на Висшия съдебен съвет възнамерявам да бъда: член, който търси и въвежда политики за обезпечаване нуждите на правораздаването; подобряване на условията, при които работят магистратите; който носи отговорност за решенията, за които е гласувал; и който съзнава и помни, че е избран от съдийската общност като цяло, а не от отделен съд, регион или професионално обединение.

За мен това е стимул да съхраня създадените до сега добри политики и да гарантирам бъдещо развитие, усъвършенстване и надграждане на съдебната система в Република България.

I. МОЕТО РАЗБИРАНЕ ЗА РОЛЯТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Съгласно чл. 130а, ал. 2 от Конституцията на Република България и чл. 16, ал. 1 от Закона за съдебната власт Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ, определя състава и организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените отдели и обезпечават финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване. В тази норма се съдържа както същността на органа, така и границата на неговата власт. Съветът не ръководи магистратите – той осигурява условията, при които могат да не бъдат ръководени от никого и да упражняват работата си независимо, безпристрастно и спокойно.

Висшият съдебен съвет е гарант за независимостта, но тази гаранция не се съдържа в декларациите му. Тя се съдържа в предвидимостта на решенията му, включително кадровите такива. Магистрат, който има знанието кога ще бъде обявен конкурсът за длъжността, за която има интерес, кога ще бъде атестиран, по какви правила може да бъде

командиран и какъв е стандартът на дисциплинарната практика, разполага с по-голяма реална независимост от съдия, който разчита на добронамереност. Непредвидимостта създава зависимост, дори когато никой не я търси съзнателно.

Висшият съдебен съвет е орган за стратегическо управление, а не само администратор на процедури. Управлението изисква прогнозиране, плануване, анализиране, подготвя ресурса, вземане на решения и последващо проследяване на ефекта.

Като колективен орган Висшия съдебен съвет дължи отчетност пред магистратската общност и пред обществото за начина, по който управлява, като следва да се разграничава от отговорността за съдържанието на съдебните актове.

Във Висшия съдебен съвет отделният член няма самостоятелни правомощия, а глас, мотиви, право на инициатива в комисиите и възможност да убеждава. Поради това в настоящата концепция не поемам единствено ангажимент да се постигат резултати в същностната работа на съвета, а и да предложи оптимизиране на административните процеси и въвеждане на политики и механизми за подобряване работата на колективния орган, както и да отстоявам и да проследявам реализацията им.

Принципите, които считам за задължителни при упражняването на този мандат, са: законност; независимост; равнопоставено третиране на всички магистрати; прозрачност на процеса и на данните, върху които се основават решенията; писмени и проверими мотиви; предвидимост на процедурите; отговорност за изпълнението; професионален диалог преди приемането на решенията, а не само след тях; и институционална последователност и приемственост – включително по отношение на политики и добри практики от предходни състави.

Продължителният период, в който сега действащият Висшият съдебен съвет осъществява правомощията си след изтичане на мандата си, е обстоятелство, което съдийската общност няма основание да подмине. С решението си от 30 април 2025 г. по съединени дела С-313/23, С-316/23 и С-332/23 Съдът на Европейския съюз прие, че продължаването на мандатите на членовете на орган от съдебната власт след изтичането им е несъвместимо с принципа на независимост на съдиите, когато не почива на ясна и точна национална уредба и не е ограничено във времето. Изводът практически е: срочността и предвидимостта на институционалните процедури не са техническа подробност, а елемент от независимостта на съдебната власт – и същото разбиране следва да се прилага към сроковете на конкурсите, на атестациите, на командироването и на дисциплинарниите производства.

Развитие на правото

Една от важните обществени функции на съдебната власт е нейният принос за развитието на правото. Макар законодателят да създава правните норми, именно съдилищата чрез тяхното последователно тълкуване и прилагане придават реално съдържание на закона. Единната съдебна практика гарантира равенството пред закона, създава предвидимост за гражданите и юридическите лица и укрепва правната сигурност. Развитието на правото не е резултат единствено от приемането на нови закони – то се осъществява ежедневно чрез мотивираните съдебни актове и чрез преодоляването на противоречивата практика. Именно затова качеството на правораздаването има значение, което далеч надхвърля разрешаването на конкретния спор.

Висшият съдебен съвет няма правораздавателни правомощия и не участва във формирането на съдебната практика. Неговата отговорност е различна, но не по-малко значима – да създава условията, при които съдилищата могат да изпълняват тази функция свободно и при високи професионални стандарти. Независимостта, своевременното кадрово обезпечаване, професионалното обучение, материалната среда и организацията на работа не са само въпроси на съдебното управление. Те са предпоставките, без които съдебната практика не би могла да изпълнява ролята си. Ето защо приемам, че всяко решение на съвета следва да бъде оценявано не само от гледна точка на законосъобразността му, но и чрез отражението му върху задачата да се обезпечи качеството на правораздаването.

II. ХОРАТА КАТО ОСНОВА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Съдебната власт разполага със сгради, бюджет и информационни системи. Правораздаването обаче се извършва от хора. Работата ми в областта на човешките ресурси в администрацията на съвета, както и предходният ми опит в държавната администрация, ми дава основание да твърдя, че един от основните кадрови проблеми на системата е недостатъчно доброто планиране на тези процеси.

1. Дългосрочно кадрово планиране

Ефективното управление на кадровите ресурси е сред най-важните предпоставки за нормалното функциониране на съдебната система. Кадровите процедури, които се инициират със закъснение имат негативен ефект. Това води до значителен период, през който съдилищата работят с незасти щатове, разчитат на командировани магистрати или функционират при непълен състав, което неминуемо се отразява върху натовареността и срочността на правораздаването.

Същевременно голяма част от кадровите промени могат да бъдат прогнозирани значително по-рано. Освобождаването на длъжности поради достигане на пенсионна възраст, изтичането на мандатите на административните ръководители и тенденциите в натовареността на отделните съдилища са обстоятелства, които позволяват своевременно планиране на бъдещите кадрови потребности. Това налага преминаване от управление ориентирано към проблеми свързани с кадровата политика, към стратегически модел на управление на конкурсните процедури.

Моето разбиране е, че Съдийската колегия, съответно Пленумът на Висшия съдебен съвет, следва да приемат дългосрочна прогноза за кадровите потребности с хоризонт най-малко три години. Този документ следва да бъде изготвян от компетентните дирекции в администрацията на ВСС и обсъждан съвместно от Комисията по атестирането и конкурсите и Комисията по съдебната карта, натовареността и съдебната статистика. В прогнозата трябва да се отразяват предстоящите освобождавания на длъжности, изтичащите мандати на административните ръководители, очакваните кадрови дефицити и необходимостта от разкриване или преструктуриране на щатове в зависимост от реалната натовареност на съдилищата.

На основата на тази прогноза следва да се приема и годишен календар на кадровите процедури, който да определя предварително конкурсите за първоначално назначаване,

повишаване и преместване, както и сроковете за тяхното провеждане. За всяка процедура следва ясно да бъдат посочени съответният орган на съдебната власт, броят на длъжностите, конкретни срокове за обявяване и основните етапи на производството. Това ще осигури предвидимост както за самите магистрати, така и за органите на съдебната власт.

Убеден съм, че както дългосрочната прогноза, така и годишният календар следва да бъдат публично достъпни.

Вярвам съм, че конкурсите за първоначално назначаване, повишаване и преместване следва да бъдат планирани и съответно обявявани и провеждани преди реалното овакантяване на длъжностите, и че при повечето от тях това е обективно възможно (разбира се има изключения поради непредвидими обстоятелства). Подобен подход ще осигури своевременно заемане на свободните щатове, ще даде възможност на магистратите да планират своето професионално развитие въз основа на предварително известен график и значително ще намали необходимостта от продължително командироване. Така институтът на командироването ще възстанови своето изначално предназначение – да бъде изключение, използвано за преодоляване на временни кадрови затруднения, а не средство за трайно компенсиране липсата на своевременно проведени конкурсни процедури.

Необходимо е извършване на цялостен преглед на действащата нормативна уредба, регламентираща конкурсите за магистрати. В тази връзка усилено ще работя за създаването на междуведомствена работна група с участието на представители на Висшия съдебен съвет, Министерството на правосъдието, Народното събрание, професионалните организации и академичната общност. Основната задача на тази група следва да бъде анализ на действащите процедури, проучване на добрите европейски практики и изготвяне на предложения за конкретни законодателни изменения, насочени към по-бързо, по-прозрачно и по-ефективно провеждане на конкурсите.

2. Своевременност и предвидимост на конкурсните процедури

Продължителността на конкурсите за повишаване в длъжност и преместване е един от най-сериозните проблеми в кадровата политика на съдебната власт. Когато един конкурс продължава година или повече, той престава да изпълнява основната си функция – своевременното попълване на свободните длъжности с подбор на кандидати. Забавянето води до трайно незаети щатове, увеличава необходимостта от командироване на магистрати и затруднява нормалното функциониране на съдилищата. Вместо инструмент за кадрово развитие конкурсната процедура се превръща в административно препятствие както за кандидатите, така и за органите на съдебната власт.

Причините за това са комплексни. Продължително време отнема формирането на конкурсните комисии поради множество отводи, изготвянето на атестациите често се извършва извън разумните срокове, а отделни проверки и действия се извършват паралелно както от конкурсните комисии, така и от Комисията по атестирането и конкурсите. Това дублиране на дейности удължава процедурите, без да създава допълнителни гаранции за тяхната обективност и целесъобразност.

Считам, че новият състав на Висшия съдебен съвет следва да постави като свой приоритет значителното съкращаване на сроковете за провеждане на конкурсите чрез по-

добра организация и по-ясно разпределение на отговорностите. За всяка конкурсна процедура следва предварително да бъде изготвен публичен график, в който да бъдат определени отделните етапи, конкретни срокове за тяхното изпълнение, компетентната комисия и отговорностите на участниците в процеса. Всяка промяна в този график трябва да бъде своевременно мотивирана и публично оповестена, така че кандидатите да могат да проследяват развитието на процедурата и да разполагат с предвидимост относно нейното приключване.

Особено значение има и повишаването на прозрачността при оценяването на кандидатите. Критериите следва да бъдат ясно определени и предварително претеглени, а всяка поставена оценка да бъде подробно мотивирана по отделните показатели. Това ще ограничи възможностите за субективизъм и ще повиши доверието в обективността на конкурсните процедури.

Предлагам също пълноценно да се използват вече съществуващите законови механизми за ускоряване на кадровите процедури. Законът допуска конкурсите за длъжности в по-нисшестоящите органи да бъдат обявявани, когато конкурсите за по-горните инстанции не приключат в установения срок. Тази възможност следва да се прилага последователно, тъй като всяка неизползвана законова възможност за ускоряване на процедурите на практика обезсмисля целта на законодателната уредба.

За повишаване на ефективността е възможно прецезиране или премахване на дублирането на дейности на конкурсните комисии и Комисията по атестирането и конкурсите. Чрез ясно вътрешно разпределение на правомощията може да бъде избегнато многократното извършване на едни и същи проверки, което ще съкрати значително времето за приключване на процедурите, без да се намаляват гаранциите за тяхната законосъобразност.

Заедно с това считам, че Висшият съдебен съвет следва регулярно да извършва анализ на отменените със съдебен акт решения по конкурсни процедури. Изводите от съдебната практика трябва да бъдат използвани за усъвършенстване на вътрешните правила и за преодоляване на повтарящите се пороци при организацията и провеждането на конкурсите.

Убеден съм, че съкращаването на продължителността на конкурсните процедури чрез предварително планиране, ясно определени вътрешни срокове и оптимизиране на отделните етапи ще осигури по-бързо заемане на свободните длъжности, по-голяма предвидимост в кариерното развитие на магистратите и значително ще намали необходимостта от продължително командироване, както и напрежението от неизвестността у магистратите. Това ще повиши както ефективността на кадровата политика, така и доверието на магистратите към Висшия съдебен съвет като орган, който гарантира прозрачно, своевременно и справедливо кариерно развитие в съдебната власт.

Според мен именно предвидимостта, кратките срокове и прозрачността следва да бъдат трите основни принципа, върху които да бъде изградена бъдещата конкурсна политика на Висшия съдебен съвет.

3. Атестирането като реална професионална оценка

Атестирането е един от най-важните инструменти за оценка на професионалните качества на магистратите и следва да служи като надеждна основа за тяхното кариерно

развитие. През последните години обаче то все по-често се възприема като формална процедура, а участието в помощните атестационни комисии – като допълнително административно натоварване, което се осъществява наред с основните служебни задължения. Това създава риск атестационният процес постепенно да загубва своята основна цел – обективната оценка на професионалното ниво на развитие на магистрата.

Причините за възприемането на атестационния процес като формален са както организационни, така и методологически. Действащият модел, основан на точково оценяване, създава привидна математическа прецизност, която невинаги отразява реалните професионални качества. Разликата от една или две точки често се превръща в основен предмет на спора, въпреки че не води до различен краен резултат. Същевременно оценяването чрез количествени показатели не винаги позволява да бъдат отчетени качеството на правораздавателната дейности, сложността на разглежданите дела, индивидуалната натовареност, организацията на работа в органа на съдебната власт и спецификата на конкретната правораздавателната дейност на съответния магистрат.

Този подход не съответства изцяло и на европейските стандарти. В Становище № 17 (2014) Консултативният съвет на европейските съдии подчертава, че оценяването чрез цифрово изражение или класиране без достатъчно качествен анализ създава невярно впечатление за абсолютна обективност. В същото становище се посочва, че броят на отменените съдебни актове не следва самостоятелно да служи като показател за качеството на правораздавателната дейност, тъй като отмяната може да бъде обусловена от множество фактори – развитие на съдебната практика, промяна на фактическата обстановка, събиране на нови доказателства или различно тълкуване на закона от по-горната инстанция.

Поради това считам, че е необходимо цялостно усъвършенстване на атестационния процес. На първо място следва да бъдат разработени единни методически указания и да се въведе задължително обучение за членовете на помощните атестационни комисии, организирано от Националния институт на правосъдието. Само еднаквото разбиране за критериите за оценяване може да гарантира еднаквото им прилагане в цялата страна.

Необходимо е също да бъдат оптимизирани и стриктно спазвани сроковете за приключване на отделните етапи на атестационното производство, включително при връщане на преписките за допълване. Атестирането следва да бъде своевременно, тъй като неговата стойност намалява, когато приключва значително след периода, който оценява.

За постигане на по-голяма последователност в практиката считам, че Комисията по атестирането и конкурсите следва регулярно да извършва проверки на приключили атестационни производства на извадков принцип и въз основа на тях ежегодно да изготвя анализ на установените различия при прилагането на критериите. Подобен подход ще съдейства за уеднаквяване на практиката и за повишаване качеството на атестирането.

Особено важно е резултатите от атестациите да не се ограничават само с цел оценяване на работа, а да бъдат използвани като инструмент за професионално развитие. Установените потребности от повишаване на квалификацията следва систематично да се обобщават и да служат като основа при планирането на обучителната дейност на Националния институт на правосъдието.

Считам също, че при оценяването следва да се отчита реалната индивидуална натовареност на магистрата, спецификата на разглежданите производства и организацията на работа на магистрата и на съответния съд, вместо да се акцентира механично върху статистически показатели като броя на отменените съдебни актове или формалното спазване на срокове. Анализът на отменените решения следва да се извършва качествено, чрез изследване на мотивите за тяхната отмяна и в контекста на инстанционния контрол, а не чрез механично статистическо сравнение.

Подкрепям и постепенното преминаване от точкова към мотивирана словесна оценка. Атестацията следва да съдържа професионален анализ на силните страни, установените затруднения и потенциала за развитие на магистрата. Цифровото оценяване има своето място при конкурсите, където е необходимо класиране между кандидатите, но не и при атестацията, чиято основна цел е да даде обективна характеристика на професионалното развитие на конкретния магистрат.

Не на последно място, считам за необходимо да бъдат разработени механизми за подпомагане на магистратите при възникване на кризисни професионални ситуации, включително при продължителна свръхнатовареност, работа по дела с висока обществена чувствителност или други обстоятелства, които могат да окажат неблагоприятно влияние върху изпълнението на служебните задължения. Съвременната кадрова политика следва не само да оценява, но и да създава условия за професионална подкрепа и развитие, какъвто механизъм например е създаден в съдебната система на Кралство Норвегия.

Убеден съм, че атестацията трябва да бъде преди всичко инструмент за обективна оценка на професионалните качества и развитие на магистрата. Само система, която предоставя съдържателна, мотивирана и индивидуализирана оценка, може да служи като надеждна основа за кадровите решения, за професионалното усъвършенстване и за изграждането на доверие в кадровата политика на Висшия съдебен съвет.

4. Почтеност и предвидимост като защита от корупционен риск

Една от основните гаранции за доверието в кадровата политика на Висшия съдебен съвет е изграждането на процедури, които свеждат до минимум възможността за субективно влияние и съмнения относно тяхната обективност. Корупционният риск в кадровите производства рядко се проявява като пряко неправомерно въздействие. Много по-често той възниква там, където процедурите са продължителни, критериите за оценяване са общо формулирани, решенията не са достатъчно мотивирани, а движението на преписките не е прозрачно. Именно в подобна среда се създава усещане, че крайният резултат може да зависи не само от професионалните качества на кандидата, но и от неформални фактори.

Поради това считам, че предвидимостта и прозрачността на кадровите процедури имат не само организационно, но и ясно изразено антикорупционно значение. Процедура, която се провежда по предварително известен график, при ясно определени критерии за оценяване и подробно мотивирани решения, не би оставила място за съмнения относно нейната обективност и значително ограничава възможностите за неформално влияние.

Особено значение има и начинът, по който се оценяват нравствените качества на кандидатите. Становищата по този критерий следва да се основават на конкретни, проверими факти и ясно аргументирани изводи, а не на общи оценки или декларативни

констатации. Само мотивираното становище защитава едновременно интересите на съдебната система и правата на кандидата, като позволява направената преценка да бъде проверима и разбираема.

За укрепване на общественото доверие е необходимо и повишаване на прозрачността при формирането и работата на конкурсните и атестационните комисии. Съставът на тези комисии, направените отводи и основанията за тях следва да бъдат публично достъпни. Отводът не е признак за проблем в процедурата, а гаранция за нейната безпристрастност и именно поради това не следва да остава вътрешна информация.

Не по-малко важно е да бъде осигурена пълна проследимост на всяка кадрова преписка. На всеки етап от производството трябва да бъде ясно в кое звено се намира преписката, какви действия предстоят и кой носи отговорност за тяхното извършване. Необяснимото забавяне на процедурата, независимо от причините за него, създава съмнения и подкопава доверието в кадровата политика на Висшия съдебен съвет. Именно затова прозрачността на движението на преписките следва да се възприема като важен елемент от превенцията на корупционния риск.

Подкрепям становището, че най-ефективната антикорупционна политика не се изчерпва с последващ контрол и санкции. Тя започва с изграждането на ясни, предвидими и напълно прозрачни правила, които ограничават възможността за субективизъм още при възникването му. Когато всяко кадрово решение се основава на предварително определени критерии, мотивирана оценка и проследима процедура, се създават необходимите гаранции за справедливо кариерно развитие на магистратите и за укрепване на доверието в дейността на Висшия съдебен съвет.

5. Командирането като временно средство

Институтът на командирането е необходим и законосъобразен механизъм за временно преодоляване на възникнали кадрови затруднения в съдебната система. Неговото предназначение е да осигури непрекъснатост на правораздавателната дейност при временен недостиг на магистрати или при възникване на извънредни организационни потребности. През последните години обаче този институт все по-често се използва като средство за трайно кадрово обезпечаване на съдилищата, което постепенно го отдалечава от неговата първоначална функция.

Продължителното командироване поставя магистрата в положение на несигурност относно неговото професионално развитие и създава предпоставки за възприемане на командироването като алтернатива на конкурсното начало. Подобна практика не е без значение и за независимостта на съдебната власт. В Доклада на Европейската комисия относно върховенството на закона за 2022 г. широкото използване на командироването, съчетано със забавеното провеждане на конкурсните процедури, е посочено като фактор, който може да създаде риск за независимостта на магистратите.

Решението на този проблем не е ограничаването на института на командироването, а неговото ясно регламентиране и последователното му прилагане единствено в случаите, за които е предназначен. Необходимо е Висшият съдебен съвет да приеме прозрачни и предвидими правила, които да определят условията, критериите и реда за командироване

на магистрати. Това ще гарантира еднакъв подход към всички съдилища и ще ограничи възможностите за субективна преценка при вземането на кадровите решения.

Всяко предложение за командироване следва да бъде предшествано от анализ на действителната натовареност на съответния орган на съдебната власт и от оценка дали кадровият дефицит може да бъде преодолян чрез вътрешна организация или чрез командироване от друг съд, без това да създаде нови затруднения в него. По този начин командироването ще се основава на реална необходимост, а няма да се превръща в траен способ за компенсиране на липсата на своевременно проведени конкурси.

Подкрепям и практиката командироването на незаета длъжност да се допуска само когато за нея вече е обявен конкурс или тя е включена в годишния календар на кадровите процедури. По този начин ще бъде гарантирано, че командироването действително изпълнява временна функция до окончателното заемане на длъжността чрез конкурс, а не се превръща в негов заместител.

Считам за необходимо Съдийската колегия периодично да извършва преглед на всички случаи на командироване с продължителност над дванадесет месеца, като за всяко от тях изрично преценява дали продължаването му е обективно оправдано. Наред с това следва ежегодно да се изготвя публичен анализ на прилагането на института, съдържащ информация за причините за командироването, неговата продължителност, разпределението по съдилища и отражението му върху кадровото обезпечаване на съдебната система. Така ще бъде и преодоляно негативното мнение в обществото и в наблюдаващите съдебните процеси организации.

Възстановяването на командироването като временна кадрова мярка ще допринесе за укрепване на конкурсното начало, за по-голяма предвидимост в професионалното развитие на магистратите и за повишаване на доверието в кадровата политика на Висшия съдебен съвет. Когато свободните длъжности се заемат своевременно чрез конкурси, а командироването се използва единствено за преодоляване на временни кадрови затруднения, се създават необходимите гаранции за независимостта на магистратите и за стабилното функциониране на съдебната система.

6. Професионално развитие и приемственост

Обучението не може да остане въпрос само на лична преценка и свободно време. Разбира се всеки съдия следва да избира сферата на подобряване на квалификацията си. Съдийската колегия обаче може да развие и приложи политики за обучение съвместно с Националния институт на правосъдието, произтичаща от установените при атестирането дефицити и от промените в законодателството.

Отделен въпрос е приемствеността в ръководството на съдебните органи. Наличието на съдилища, в които последователно обявени процедури за административен ръководител остават без кандидати, е сигнал, който не се решава с поредното обявяване. Считам за добър механизъм колегията да анализира конкретните причините на съответния орган на съдебната власт и да предприеме мерки – например насърчаване на магистрати, подготовката им за административни ръководители и провеждане на обучения, преди процедурата за избор на административен ръководител на конкретен орган на съдебната власт да бъде обявена отново.

7. Съдебна администрация

Съдебна администрация в органите на съдебната власт

Съдебните служители са основен елемент от функционирането на съдебната власт. Макар да не осъществяват правораздаване, те осигуряват административната, организационната и техническата подкрепа, необходима за ефективната работа на магистратите. От професионалната подготовка на съдебната администрация, организацията на работата и отговорността им зависят срочността на съдебните производства, качеството на административното обслужване, достъпът на гражданите до правосъдие и повишаване доверието в съдебната система. В условията на дигитализация тяхната роля придобива още по-голямо значение чрез работа с електронни дела, информационни системи и нови технологични решения. Ефективната съдебна администрация е необходима предпоставка за бързо, качествено и достъпно правосъдие и за укрепване на общественото доверие в съдебната власт и заслужава особено внимание и уважение. Необходимо е предприемането на мерки за актуализиране и оптимизиране на профилите на длъжностите и минимални стандарти за числеността на администрацията съобразно вида и натовареността на органа, ясни изисквания и програма за обучение. Основен проблем, който стои пред органите на съдебната власт е именно неспиращото съкращаване/увеличаване на щатната численост на съдебните служители в съответните органи на съдебната власт. Този процес следва ясно, точно и конкретно да бъде регламентиран и мотивиран. Преди предприемане на действия по съкращаване, респ. увеличаване на щатната численост на конкретен орган на съдебната власт, следва да бъде извършен подробен анализ за възможностите за реализацията на тези процеси, без това да пречи на натовареността на администрацията и на магистратите. Необходимо е въвеждане на публичност при реализиране на тези процеси.

Съдебна администрация на Висшия съдебен съвет

Съдебните служители в администрацията на Висшия съдебен съвет имат ключова роля за ефективното осъществяване на кадровата, организационната и административната дейност на органа, който управлява съдебната власт. Те подпомагат подготовката и изпълнението на решенията на Пленума, Съдийската и Прокурорската колегия, организират конкурсните и атестационните производства, осигуряват дейността по управлението на бюджета, човешките ресурси, информационните технологии, международното сътрудничество и обществените поръчки. Чрез своята експертна дейност съдебните служители осигуряват административната приемственост и институционалната устойчивост на Висшия съдебен съвет, като допринасят за законосъобразното, прозрачно и ефективно управление на съдебната система. В условията на дигитализация тяхната роля придобива още по-голямо значение чрез участието им в развитието на електронното правосъдие, внедряването на нови информационни технологии и подпомагането на процесите по модернизация на съдебната власт.

Оптимизирането на работата на съдебните служители в администрацията на Висшия съдебен съвет следва да бъде насочено към дигитализация, автоматизация и

повишаване на експертния капацитет. Необходимо е внедряване на съвременни информационни системи и решения, базирани на изкуствен интелект, които да автоматизират обработката на документи, изготвянето на справки, анализа на данни, проследяването на срокове и подготовката на материали за заседанията на Пленума и колегиите. Следва да се въведат единни електронни работни процеси, които да намалят административната тежест и дублирането на дейности между отделните дирекции. От съществено значение е и непрекъснатото обучение на съдебните служители в областта на дигиталните технологии, управлението на данни и използването на специализиран софтуер. Наред с това следва да се прилагат ясни показатели за оценка на изпълнението, възможности за професионално развитие и механизми за кариерно израстване, които да мотивират служителите и да повишат качеството на административното обслужване. Чрез тези мерки администрацията на ВСС ще може по-ефективно да подпомага кадровото управление, стратегическото планиране и процесите по модернизация на съдебната система.

III. НЕЗАВИСИМОСТТА НА СЪДИЯТА КАТО ЕЖЕДНЕВНА ИНСТИТУЦИОНАЛНА ПРАКТИКА

Независимостта на съдебната власт е нормативно закрепена. Независимостта на отделния съдия се създава или отслабва всекидневно, чрез практиката на органите, които управляват неговата професионална съдба. По-долу са мерките, които считам за необходими в тази насока.

1. Външна независимост и реакцията на Съдийската колегия

Независимостта на съдебната власт е основна конституционна гаранция за правовата държава и безпристрастното правораздаване. През последните години в съдебната система бяха изградени важни механизми за защита на тази независимост, сред които Стандартите за независимост на съдебната власт, Механизмът за действие на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет при случаи на засягане на независимостта и/или опит за оказване на натиск върху съдиите и съда, както и Публичният регистър на случаите на посегателство срещу независимостта на съдебната власт. Тези инструменти вече са достатъчно утвърдени, за да бъде направена обективна оценка на тяхното прилагане.

Според мен основният проблем не е в съдържанието на приетите правила, а в липсата на достатъчно последователност при тяхното прилагане. Защитата на независимостта е ефективна само когато институционалната реакция е своевременна, предвидима и еднаква при всички сходни случаи. Всяко забавяне или непоследователност създава впечатление за различен подход към отделните магистрати и отслабва доверието в ролята на Висшия съдебен съвет като гарант за независимостта на съдебната власт.

Поради това считам, че Съдийската колегия следва стриктно да прилага вече установения ред за разглеждане на сигналите за посегателство върху независимостта. Всеки сигнал трябва да бъде обсъждан в най-кратък срок, а когато обстоятелствата го налагат – и на извънредно заседание. Ако е необходимо допълнително изясняване на

фактите, решението за извършване на проверка и срокът за нейното приключване следва да бъдат определяни незабавно, без това да отлага институционалната реакция. Защитата има реална стойност само когато е своевременна.

Убеден съм, че при разглеждането на подобни случаи трябва да се прилага единен стандарт. Основание за реакция следва да бъде единствено наличието на засягане на независимостта на съдията или на съда, независимо от личността на засегнатия магистрат, неговите публично изразявани позиции или източника на оказвания натиск. Равнопоставеното третиране на всички случаи е съществена гаранция за авторитета на Висшия съдебен съвет и за доверието в неговите решения.

Не по-малко важно е натрупаният опит и практика да бъде използвана за усъвършенстване на механизмите за защита. Поради това считам, че ежегодно следва да се изготвя аналитичен доклад въз основа на Публичния регистър на случаите на посегателство срещу независимостта на съдебната власт. Такъв анализ не следва да се ограничава до изброяване на отделните случаи, а да изследва техните източници, най-често срещаните форми на натиск, повтаряемите проблеми и необходимите мерки за тяхното предотвратяване.

Особено важно е ясно да се разграничи защитата на независимостта на съдията от оценката на постановения от него съдебен акт - Висшият съдебен съвет не следва да заема позиция по правилността на конкретния съдебен акт, тъй като това е предмет единствено на инстанционния контрол. Неговата задача е да защитава правото на съдията да постанови своя съдебен акт свободно, без външен натиск и единствено въз основа на закона, доказателствата и вътрешното си убеждение.

Убеден съм, че независимостта на съдебната власт не се защитава единствено чрез нормативни актове и декларации. Тя се гарантира чрез последователни действия, своевременна институционална реакция и еднакво прилагане на правилата във всички случаи. Само при такъв подход Висшият съдебен съвет може да изпълнява своята конституционна роля като гарант за независимостта на съда и за доверието на обществото в правораздаването.

2. Дисциплинарната дейност

Дисциплинарната отговорност е необходим елемент от гарантирането на професионалните стандарти в съдебната власт, но тя следва да бъде прилагана като крайна мярка, а не като средство за компенсиране на организационни проблеми или кадрови дефицити. Независимостта на магистратите не изключва носенето на отговорност, но тази отговорност трябва да бъде справедлива, предвидима и основана на ясни критерии.

Подкрепям тезата, че дисциплинарната практика следва да бъде по-прозрачна и последователна. Намирам за целесъобразно да бъде изготвен аналитичен преглед на дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет, който да очертае най-често срещаните нарушения и наложените санкции, както и мотивите и резултатите от последвалия съдебен контрол. Това ще допринесе за по-еднаквото прилагане на закона и за по-голяма предвидимост при дисциплинарните производства.

При определяне на дисциплинарната отговорност следва да бъдат отчитани не само поведението на конкретния магистрат, но и обективните условия, при които той

изпълнява своите задължения. Натовареността на съда, кадровата обезпеченост, нравствени качества и предприетите от администрацията мерки за преодоляване на възникналите затруднения са обстоятелства, които не могат да бъдат пренебрегвани. Когато забавянето е резултат от системни организационни проблеми, отговорността следва да се търси не само на индивидуално, но и на институционално ниво.

Необходимо е и по-тясно взаимодействие между Висшия съдебен съвет и Инспектората към ВСС. При констатиране на нарушения считам, че следва да се анализират причините за тяхното възникване, а не например да се отчита единствено неспазването на срокове. Само така дисциплинарната практика може да изпълнява своята превантивна функция и да допринася за подобряване на организацията на работа.

Тъй като засяга не само професионалния авторитет на конкретния магистрат, но и доверието на обществото в съдебната власт, липсата на нравствени качества също е основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност. Преценката за нравствените качества обаче следва да се основава единствено на конкретни, обективно установени и проверими факти, а не на предположения, публични внушения или субективни оценки. Етичните стандарти не могат да се превръщат в средство за санкциониране на различно професионално мнение или за заобикаляне на гаранциите на дисциплинарното производство. Ето защо всеки извод за липса на нравствени качества следва да бъде подробно мотивиран, основан на доказани обстоятелства и съобразен с принципите на пропорционалност, правна сигурност и защита на независимостта на магистратите. Само така дисциплинарната практика ще изпълнява своето предназначение – да защитава авторитета на съдебната власт, без да допуска произвол или субективизъм.

Дисциплинарната отговорност следва да съчетава две еднакво важни цели – да защитава магистратите от произволно санкциониране и едновременно с това да гарантира високи професионални стандарти и обществено доверие в съдебната власт. Само справедливото, последователно и мотивирано прилагане на дисциплинарните правила може да укрепи авторитета както на магистратите, така и на Висшия съдебен съвет като орган, призван да защитава независимостта и отговорността в съдебната система.

IV. СТРАТЕГИЧЕСКО УПРАВЛЕНИЕ И УСТОЙЧИВОСТ НА СЪДЕБНАТА СИСТЕМА

Ефективността на Висшия съдебен съвет не зависи единствено от качеството на отделните решения, а преди всичко от способността те да бъдат част от последователна и дългосрочна управленска политика. Практиката показва, че слабостите в дейността на органа по управление на съдебната власт не произтичат толкова от липсата на политики, колкото от недостатъчната връзка между тях. Нерядко въпросите се разглеждат според реда на постъпването им, без да се извършва оценка на очакваните резултати, необходимите ресурси и въздействието върху съдебната система. Изпълнението на приетите решения невинаги се проследява системно, а с приключването на всеки мандат част от натрупания институционален опит остава неизползван.

Професионалният ми опит в администрацията на Висшия съдебен съвет ми дава основание да считам, че визираните дефицити не се дължи на липса на експертен потенциал. Администрацията разполага със специализирани звена и високо

квалифицирани съдебни служители, които да подпомагат административните процеси и активно да участват в тях. Необходимо е този капацитет да бъде използван целенасочено чрез изграждането на управленски модел, основан на стратегическо планиране, анализ на данните, последващ контрол и отчетност.

Считам, че още в началото на мандата си Съдийската колегия следва да приема стратегическа програма, изготвена след обсъждане със съдилищата, която да съдържа ограничен брой ясно определени приоритети и конкретни показатели за тяхното изпълнение. Само когато приоритетите са реалистични и измерими, може да бъде направена обективна оценка на постигнатите резултати. Реализирането на тази програма следва да бъде подпомогнато от ежегоден план за действие с ясно разпределени отговорности между постоянните комисии, конкретни срокове и етапи на изпълнение.

За мен отчетността е неразделна част от доброто управление. Поради това изпълнението на програмата следва периодично да се отчита публично, като наред с постигнатите резултати се посочват и неизпълнените дейности, причините за тяхното неизпълнение и необходимите последващи действия. Само подобен подход позволява да се извършва реална оценка на провежданите политики и да се вземат информирани управленски решения.

Смятам за важно, че решенията с по-значим организационен, кадрови или финансов ефект следва задължително да бъдат предшествани от предварителна оценка на въздействието. Независимо дали става въпрос за промени в щатната численост, реструктуриране на съдебни органи, изменения в правилници или внедряване на нови информационни системи, всяко решение трябва да бъде съпроводено с анализ на неговите цели, необходимите ресурси, възможните рискове, очакваните резултати и критериите за последваща оценка. Практиката показва, че кратката, но качествено изготвена предварителна оценка често е значително по-полезна от последващите анализи, когато негативните последици вече са настъпили.

Не по-малко важно е всяко решение с изпълнителен характер да бъде проследявано до неговото окончателно реализиране. Това предполага определяне на отговорна комисия, конкретни срокове за изпълнение и периодично докладване пред Съдийската колегия, както и поддържане на публично достъпна информация за етапа на изпълнение на основните решения. По този начин ще се създаде реална отчетност и ще се избегне практиката част от решенията да остават неизпълнени без последващ контрол.

Считам също, че Висшият съдебен съвет следва регулярно да публикува обобщен анализ на състоянието на съдебната система, основан на обективни показатели като продължителността на конкурсните и атестационните производства, броя на незаетите длъжности, командироването на магистрати, продължителността на дисциплинарните производства, натовареността на съдилищата и други ключови индикатори. Подобна информация следва да бъде представяна по единен и съпоставим начин, така че да подпомага както управленските решения, така и публичната отчетност.

Особено значение има и съхраняването на институционалната памет. Считам, че в края на всеки мандат следва да се изготвя доклад за изпълнените, започнатите и незавършените политики, който да бъде предаван на следващия състав на Съвета. Наред с това следва да се поддържа регистър на текущите политики и инициативи, по който новоизбраният състав изрично да се произнесе дали ще ги продължи, измени или

прекрати. Така ще бъде гарантирана приемственост в управлението и ще се избегне прекъсването на важни реформи поради смяна на състава на колегията.

Съвременното управление предполага и способност за ранно разпознаване на рисковете. Висшият съдебен съвет следва периодично да анализира съдилищата, при които се наблюдават трайно висока натовареност, значителен брой незасти длъжности, продължителна липса на административен ръководител или други критични показатели, и своевременно да предприема превантивни мерки, преди проблемите да прераснат в организационна криза.

Убеден съм, че голяма част от тези промени могат да бъдат реализирани без законодателни изменения. Те изискват преди всичко последователна управленска воля, по-добра организация на работата и пълноценно използване на експертния потенциал на администрацията на Висшия съдебен съвет. Именно затова считам, че изграждането на модел на управление, основан на стратегическо планиране, анализ, отчетност и приемственост, е напълно постижима цел в рамките на един мандат и може да постави основите на по-ефективно, предвидимо и модерно управление на съдебната власт.

V. НАТОВАРЕНОСТ, СЪДЕБНА КАРТА И ДОСТЪП ДО ПРАВОСЪДИЕ

1. Натовареността като управленски инструмент

Обективното измерване на натовареността на магистратите е една от най-важните предпоставки за ефективното управление на съдебната система. През последните години бяха създадени механизми за нейното отчитане, които позволяват събиране и обработване на значителен обем информация за дейността на съдилищата. На практика обаче натовареността все още се използва предимно като статистически показател и средство за сравнение между отделните съдилища, докато нейният основен управленски потенциал – да подпомага кадровото планиране, разпределението на ресурсите и организационните решения – остава използван в ограничена степен.

Съдебната система вече разполага с необходимите инструменти за измерване на натовареността – действащи правила за оценка на натовареността на съдиите, система за изчисляване на индивидуалната натовареност, както и функционалностите на Единната информационна система на съдилищата и на Единната деловодна информационна система. Основният проблем не е липсата на нормативна уредба или техническа възможност, а необходимостта от повишаване на доверието в използваната методология и от по-пълноценно използване на събраните данни при вземането на кадрови и организационни решения.

Поради това считам, че следва да бъде извършен цялостен методологичен преглед на действащите правила за оценка на натовареността и на използваните коефициенти за тежест. Този анализ следва да бъде осъществен от работна група с участието на съдии от всички нива и видове съдилища, както и на специалисти по съдебна статистика и информационни технологии. Необходимо е също да бъде проведено ново емпирично изследване, основано на достатъчно представителна извадка и ясна методология, тъй като само надеждните данни могат да бъдат основа за обоснована кадрова политика.

Следва също ясно да се разграничат процесите по измерване на натовареността и по разпределение на делата. Отчитането на тежестта на различните производства има реална стойност само ако резултатите от него намират отражение в организацията на работата и водят до по-равномерно разпределение на делата както между отделните съдилища, така и между съдиите в рамките на един и същ съд или отделение. В противен случай системата остава статистически инструмент без съществено практическо значение.

Моето разбиране е, че при оценката на натовареността следва да бъдат отчетени не само количествените, но и качествените характеристики на правораздавателната дейност. Фактическата и правната сложност на делата, броят и продължителността на съдебните заседания, обемът на доказателствения материал и спецификата на отделните производства са фактори, които оказват пряко влияние върху реалното време и усилия, необходими за разглеждането на конкретното дело. Именно тези обстоятелства следва да намерят по-пълно отражение в методиката за оценка на натовареността.

За да бъде възприемана като справедлива и обективна, системата за измерване на натовареността трябва да бъде прозрачна и разбираема за магистратите. Това изисква периодична актуализация на методиката, публичност на използваните показатели и яснота относно начина, по който се формират коефициентите за тежест. Само когато магистратите разбират как се определя тяхната натовареност, може да бъде изградено доверие в системата и в решенията, които се основават на нея.

Данните за натовареността следва да бъдат използвани като реален управленски инструмент, а не само като статистическа информация. Когато те служат като основа за кадровото обезпечаване, разпределението на ресурсите, оптимизирането на съдебната карта и организацията на работа в отделните съдилища, се създават условия за по-ефективно управление на съдебната система, по-справедливо разпределение на работата между магистратите и по-високо качество на правораздаването. Именно такава следва да бъде ролята на системата за измерване на натовареността – да подпомага вземането на обективни, прозрачни и устойчиви управленски решения.

2. Съдебна карта

Развитието на съдебната карта е въпрос с дългосрочно значение за организацията на съдебната система и за достъпа на гражданите до правосъдие. Не считам, че закриването или окрупняването на съдилища следва да бъде прибързано решение на установените проблеми. Подобна структурна промяна може да бъде предприемана едва след изчерпване на всички организационни възможности и след задълбочен професионален и обществен дебат.

Подкрепям становището, че всяка промяна трябва да се основава на обективен анализ на последиците за гражданите, магистратите, съдебните служители и бюджета на съдебната власт. Водещи критерии следва да бъдат достъпът до правосъдие, ефективността на правораздаването и спецификите на отделните региони – демографски, транспортни и икономически. Достъпът до съд е основно право на гражданите и не може да бъде разглеждан единствено като вътрешен организационен въпрос на съдебната власт.

Преди да се пристъпи към структурни промени следва да бъдат използвани всички възможности за оптимизиране на дейността на съдилищата – по-добра специализация на

съдиите, споделени административни услуги, по-широко използване на електронното правосъдие и видеоконферентните технологии, както и по-ефективно разпределение на човешките ресурси. Наред с това е необходимо всяко предложение да бъде предварително обсъдено с общите събрания на засегнатите съдилища, адвокатурата и местните общности, така че решенията да бъдат резултат от реален професионален и обществен консенсус.

Следва да се отчита и законово установеното разпределение на компетентностите. Пленумът на Висшия съдебен съвет определя броя на съдебните райони и седалищата на съдилищата, а промените в подсъдността на делата изискват законодателна намеса. Като член на Висшия съдебен съвет ще работя за провеждането на професионален дебат по тези въпроси и за изготвянето на мотивирани предложения до компетентните държавни органи.

Съдебната карта следва да се развива поетапно, въз основа на обективни данни, професионален консенсус и с основна цел – осигуряване на ефективно, достъпно и качествено правосъдие за гражданите.

VI. БЮДЖЕТ И МАТЕРИАЛНА ОБЕЗПЕЧЕНОСТ

Самостоятелният бюджет на съдебната власт е една от основните конституционни гаранции за нейната независимост. Тази гаранция обаче е реална само когато бюджетът се основава на обективно установени потребности и е защитен с ясни, проверими аргументи. В процеса по неговото формиране Висшият съдебен съвет носи ключова отговорност, тъй като изготвя и приема проекта на бюджет, който впоследствие се разглежда от изпълнителната власт и Народното събрание. Убедителността на бюджетните искания зависи не от размера на заявените средства, а от качеството на анализа, който ги обосновава. Именно поради това бюджетната политика следва да се основава на данни за натовареността на съдилищата, кадровата обезпеченост, състоянието на материалната база и реалните потребности на съдебната система, а не единствено на исторически формирани разходи.

Подкрепям програмното бюджетиране като съвременен модел за управление на публичните средства. То позволява финансовите ресурси да бъдат обвързани с конкретни стратегически цели, политики и измерими резултати, като поставя акцент върху ефективността, ефикасността, прозрачността и отчетността при разходването на публичните средства. Програмното бюджетиране създава възможност за по-добро планиране на ресурсите, за по-обосновано вземане на управленски решения и за ясна връзка между бюджетните разходи и постигнатите резултати в дейността на съдебната власт.

В своята професионална дейност съм участвал активно в процесите, свързани с планирането, разработването, приемането, изпълнението и отчитането на програмен бюджет. Този практически опит ми дава възможност да оценя предимствата на този модел и ще бъде полезен при изграждането на по-ефективна финансова политика на Висшия съдебен съвет, основана на дългосрочно планиране, измерими резултати и рационално използване на публичните средства.

Считам, че при формирането и разпределението на бюджета следва да бъдат спазвани няколко основни принципа. Бюджетните средства трябва да се разпределят въз

основа на обективни показатели за натовареността, кадровата обезпеченост и състоянието на материалната база, а не чрез механично възпроизвеждане на разходите от предходни години. Също така е необходимо Висшият съдебен съвет да разполага с публична и прозрачна методика за разпределение на средствата между отделните органи на съдебната власт, тъй като еднаквото процентно намаляване на бюджетите при различни изходни условия води до неравнопоставеност, а не до справедливост.

Особено значение има и дългосрочното планиране на капиталовите разходи. Инвестициите в съдебните сгради, информационната инфраструктура и сигурността на съдилищата не могат да бъдат планирани единствено в рамките на една бюджетна година. Необходимо е изграждането на приоритетен регистър на съдебните сгради, основан на обективна оценка на тяхното техническо състояние, функционална пригодност и степен на сигурност, като инвестиционната програма следва да се основава именно на тази оценка. Не по-малко важно е периодичното публично отчитане на изпълнението на бюджета, включително на инвестиционните и проектните дейности, което ще повиши прозрачността и доверието в управлението на публичните средства.

Бюджетната политика има пряко отражение върху качеството на правораздаването. Недостатъчната материална база, липсата на съвременни информационни технологии и хардуер, недостигът на съдебни служители или лошите условия за работа могат да доведат до забавяне на съдебните производства не по-малко от незаетите щатове. Ето защо бюджетът не следва да се възприема като технически финансов документ, а като инструмент за гарантиране на ефективно, независимо и качествено правораздаване.

Особено внимание следва да бъде отделено и на политиката по възнагражденията. Като член на Висшия съдебен съвет ще отстоявам независимостта, предвидимостта и устойчивостта на възнагражденията на магистратите и съдебните служители като една от основните гаранции за независима съдебна власт. Адекватното материално обезпечаване не представлява привилегия, а конституционна гаранция за независимостта на магистратите и важна предпоставка за привличането и задържането на висококвалифицирани кадри.

В тази връзка не споделям възприетия в последните изменения на Закона за съдебната власт подход, при който основното възнаграждение за най-ниската магистратска длъжност – младши съдии, се определя като процент от възнаграждението на народен представител. Подобна законодателна конструкция поставя възнагражденията на магистратите в зависимост от решения на законодателната власт, без да е подкрепена с анализ на нейното въздействие върху кадровата обезпеченост, мотивацията и независимостта на съдебната система. По тези въпроси трайното решение е от компетентността на законодателя, поради което ще отстоявам необходимостта от открит професионален дебат и диалог, както и сезиране на органите със законодателна инициатива за законодателни промени, основани на задълбочен анализ и европейските стандарти за независимост на съдебната власт.

Ще подкрепям и запазването на система за допълнително трудово възнаграждение на магистратите и съдебните служители, основана на ясни, прозрачни и обективни критерии. Допълнителното възнаграждение следва да стимулира професионализма, високото качество на работа, поемането на допълнителна отговорност и приноса на

магистратите към съответния орган на съдебната власт и към съдебната система като цяло, а не да се възприема като социална придобивка.

Независимостта на съдебната власт се гарантира не само чрез конституционните принципи, но и чрез стабилна финансова политика, предвидимо бюджетно управление и достойно възнаграждение на магистратите и съдебните служители. Именно финансовата стабилност създава условия съдебната система да изпълнява своите конституционни функции независимо, ефективно и в интерес на обществото.

VII. ФИНАНСИРАНЕ НА ДЕЙНОСТИ И ПОЛИТИКИ ЧРЕЗ НАЦИОНАЛНИ И МЕЖДУНАРОДНИ ДОНОРСКИ ОРГАНИЗАЦИИ. РАЗРАБОТВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ ПРОЕКТИ, СВЪРЗАНИ С ДЕЙНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ.

Съвременното управление на съдебната власт изисква активна политика за привличане на допълнителен финансов ресурс извън средствата по бюджета на съдебната власт. Националното и международното проектно финансиране предоставя възможност за реализиране на стратегически политики, които трудно биха могли да бъдат осъществени единствено със средства от държавния бюджет. В тази връзка считам, че Висшият съдебен съвет следва да провежда последователна политика за извършване на проучване, разработване, кандидатстване и изпълнение на проекти, насочени към модернизацията на съдебната система.

Основен източник на финансиране остават средствата от държавния бюджет, чрез които се обезпечава текущото функциониране на съдебната власт и изпълнението на дългосрочни политики. Наред с това съществуват значителни възможности за финансиране чрез европейски и международни програми, включително програмите, съфинансирани от Европейския съюз, Инструмента за техническа подкрепа (TSI) на Европейската комисия, програмите „Правосъдие“ (Justice Programme), „Цифрова Европа“ (Digital Europe Programme), „Хоризонт Европа“, както и чрез проекти на Норвежкия финансов механизъм, Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство, Съвета на Европа, Европейската комисия, СЕРЕJ, Световната банка и други международни партньори.

Тези финансови инструменти могат да подпомогнат реализирането на ключови политики в областта на електронното правосъдие, цифровизацията на съдебните процеси, внедряването на изкуствен интелект при спазване на европейските стандарти, повишаването на квалификацията на магистратите и съдебните служители, подобряването на информационната сигурност, оптимизирането на административните процеси и развитието на аналитичния капацитет на Висшия съдебен съвет.

За успешното усвояване на тези средства е необходимо изграждането на устойчив административен капацитет за разработване, управление и отчитане на проекти. ВСС следва да формира експертен екип, който системно да идентифицира възможностите за финансиране, да подготвя качествени проектни предложения, да координира изпълнението им и да гарантира устойчивостта на постигнатите резултати. Особено значение има интегрирането на проектните дейности със стратегическите цели на съдебната власт, така че привлечените средства да водят до реални и дългосрочни подобрения, а не до изпълнение на изолирани инициативи.

В професионалната си дейност повече от 15 години съм участвал в проучването, разработването, изпълнението и реализирането на проекти, свързани с дейността на изпълнителната и съдебната власт, което ми е дало практически опит в проучване на възможностите за финансиране на проекти от донорски организации, планирането на проектни дейности, изпълнението на заложените индикатори, взаимодействието между институциите и отчитането на постигнатите резултати. Този опит ми позволява да оценявам не само възможностите, но и предизвикателствата при управлението на проекти с национално и международно финансиране и ще бъде ценен при формирането на политики за привличане на допълнителен ресурс за съдебната система.

Като член на Висшия съдебен съвет ще работя за изграждането на устойчива проектна политика, основана на дългосрочно планиране, ефективно управление на публичните средства и активно партньорство с национални и международни донорски организации. Убеден съм, че целенасоченото използване на външното финансиране е реална възможност за ускоряване на модернизацията на съдебната система, без това да води до увеличаване на бюджетната тежест за държавата.

VIII. СЪСТОЯНИЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА СГРАДНИЯ ФОНД НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Управлението на сградния фонд е една от ключовите предпоставки за нормалното функциониране на съдебната система. След законодателните промени през 2016 г. недвижимите имоти, използвани от органите на съдебната власт, преминават в управление на Висшия съдебен съвет, който разполага със специализирана дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, включително отдели за сградния фонд на съдилищата и за инвестиции и строителство. Администрацията проучва необходимостта от ново строителство, реконструкции и основни ремонти, анализира постъпилите искания, изготвя годишната инвестиционна програма и поддържа техническата документация за сградния фонд.

Наличието на такава организационна структура е добра основа, но основният проблем е, че управлението на имотите все още е в значителна степен реактивно – конкретните ремонти и инвестиции се разглеждат според възникналата необходимост и наличния финансов ресурс. Самият правилник на ВСС предвижда водене на регистър на исканията за инвестиции и електронна картотека за състоянието на ползания сграден фонд, което означава, че необходимата информационна база съществува. Предизвикателството е тези данни да се превърнат в инструмент за дългосрочно управление и приоритизиране.

Финансовият аспект също е съществен. За 2025 г. например в проектобюджета са били предвидени 44,57 млн. лв. капиталови разходи, като ВСС изрично е посочил, че наличният ресурс не обезпечава всички потребности, включително текущи ремонти и обзавеждане на нови сгради. Това показва необходимостта капиталовите инвестиции да бъдат планирани многогодишно, а не само в рамките на една бюджетна година.

Първата стъпка трябва да бъде създаването на единен публичен регистър на сградния фонд на съдебната власт, който да надгради съществуващата вътрешна картотека. За всяка сграда следва да се съдържа информация за собствеността и

предоставянето за управление, годината и състоянието на сградата, извършените ремонти, енергийната ефективност, достъпността за хора с увреждания, състоянието на съдебните зали, информационната инфраструктура, пожарната и физическата сигурност и прогнозните инвестиционни потребности. Това би позволило решенията за инвестиции да се основават на съпоставими данни, а не единствено на последователността на постъпилите искания.

На тази основа Висшият съдебен съвет следва да приема дългосрочна инвестиционна програма за сградния фонд, актуализирана ежегодно. Всеки обект следва да бъде оценяван по единна актуализирана методика, като се включат и критерии, като например: безопасност и конструктивно състояние, достъп до правосъдие, натовареност и брой потребители, функционална пригодност, необходимост от разширяване, енергийна ефективност и прогнозна стойност на инвестицията. Така ще бъде ясно защо един съдебен обект получава приоритет пред друг.

Особено важно е сигурността на съдебните сгради да бъде самостоятелен инвестиционен приоритет. Законодателството вече предвижда специални правила и норми за безопасност и охрана на обектите на съдебната власт, а Главна дирекция „Охрана“ отговаря за охраната и реда в съдебните сгради. В инвестиционната политика това следва да се преведе в периодични оценки на риска, контрол на достъпа, обособяване на потоците за граждани, магистрати и задържани лица, видеонаблюдение и гарантирана техническа устойчивост на критичната инфраструктура.

Друг приоритет следва да бъде достъпността и функционалността на съдебните сгради. Необходимо е постепенно да бъдат преодолявани архитектурните ограничения за хора с увреждания, да се осигуряват подходящи помещения за адвокати, свидетели, деца и уязвими лица, както и достатъчен брой функционални съдебни зали. Сградата на съда не е просто административен актив – тя е физическото място, в което гражданинът упражнява правото си на достъп до правосъдие.

Необходимо е и по-активно използване на енергийното обновяване като инструмент за намаляване на дългосрочните разходи. Инвестициите в отопление, охлаждане, изолация, осветление и управление на енергията могат първоначално да изискват определен ресурс, но впоследствие намаляват текущата издръжка на съдилищата. Това е типична област, в която могат да бъдат използвани както средства от бюджета на съдебната власт, така и национални и европейски финансови инструменти.

Считам още, че всяка голяма инвестиция – ново строителство, основен ремонт или придобиване на имот – трябва да бъде предшествана от кратка оценка на въздействието и анализ на жизнения цикъл на инвестицията. Не е достатъчно да се установи какво струва строителството, а е необходимо да се оцени колко ще струват бъдещата поддръжка, енергията, охраната и експлоатацията на сградата. По този начин необходимостта от извършването на разходи ще бъде по-мотивирана и обоснована.

Бих предложил политиката да бъде организирана около три нива: първо – инвентаризация и оценка на всички съдебни имоти; второ – обективно приоритизиране и многогодишно инвестиционно планиране; трето – публичен контрол върху изпълнението, включително ежегоден отчет кои обекти са ремонтирани, какъв финансов ресурс е използван и какъв резултат е постигнат.

Така сградният фонд ще престане да бъде разглеждан като поредица от отделни ремонти и ще се управлява като единен стратегически актив на съдебната власт. Това би

позволило по-добра защита на капиталовите разходи пред Министерството на финансите и Народното събрание, защото всяко бюджетно искане ще бъде подкрепено с конкретни данни, приоритет, срок и измерим резултат.

VIII. ДИГИТАЛИЗАЦИЯ, ИНФОРМАЦИОННА СИГУРНОСТ И РАЗУМНО ИЗПОЛЗВАНЕ НА НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ

Нормативната уредба на електронното правосъдие изпревари техническата подготвеност на съдебната система. Последниците от това несъответствие се понасят всекидневно от съдиите и съдебните служители. Връщане назад няма. Въпросът е: как процесът да бъде доведен докрай, без всяка следваща стъпка да повтаря същия подход?

1. Електронно правосъдие и информационни системи

Развитието на електронното правосъдие следва да бъде насочено към създаването на стабилна, надеждна и ориентирана към потребителите цифрова среда, която реално да подпомага ежедневната работа на магистратите и съдебните служители. Убеден съм, че внедряването на нови функционалности в информационните системи трябва да се извършва едва след тяхното цялостно тестване в контролирана среда с участието на реални потребители – съдии и съдебни служители от различни по вид и степен органи на съдебната власт. Само по този начин могат своевременно да бъдат установени практически затруднения и да се гарантира, че разработените решения отговарят на действителните потребности на съдебната система.

Необходимо е да бъде изграден и постоянен механизъм за обратна връзка със съдилищата, чрез който всяко предложение за подобрение или сигнал за проблем да бъде проследимо, а неговият статус – публично достъпен. Потребителите следва да бъдат информирани дали предложението е прието, отложено или мотивирано отхвърлено. Подобен подход ще насърчи активното участие на магистратите и съдебните служители в развитието на информационните системи и ще създаде доверие в процеса на тяхното усъвършенстване.

Особено значение има осигуряването на пълна съвместимост между отделните информационни системи, използвани в съдебната власт. Единната информационна система на съдилищата, Единният портал за електронно правосъдие, както и другите деловодни системи и информационни решения на съдилищата, следва да функционират като единна цифрова екосистема. Липсата на оперативна съвместимост между тях води до дублиране на дейности, административна тежест и продължаваща необходимост от работа с хартиени носители.

Електронното дело следва да бъде организирано така, че да отразява естествения начин, по който съдията работи по конкретното производство. Всички постъпили документи и постановени съдебни актове трябва да бъдат наименувани и подредени в единна хронологична последователност, което ще улесни прегледа на делото, ще намали времето за работа по него и ще повиши ефективността на правораздавателния процес.

Необходимо е ясно и конкретно планиране на процесите свързани с обезпечаване на ползваните софтуерните решения, като надграждане, закупуване на лицензи, права за достъп и т.н. Подобно обезпечаване в не малко случаи налага извършването на голям

финансов ресурс, поради което правилното планиране ще допринесе до непрекъсваемост на съдебния и административен процес.

Надеждността на информационните системи следва да бъде гарантирана чрез резервираност на критичната инфраструктура, планове за възстановяване при инциденти, ясно определени отговорности и регулярни проверки на готовността за реакция. Същевременно информационната сигурност и защитата на личните данни трябва да бъдат възприети като постоянен управленски процес чрез ясни политики, определени отговорни лица, поддържане на регистър на инцидентите и системно обучение на магистрати и съдебни служители, организирано съвместно с Националния институт на правосъдието.

При разработването на нови информационни системи следва да се прилага принципът на гъвкавото управление на нормативните правила. Законовите срокове, компетентностите на съдилищата и видовете производства трябва да бъдат реализирани като конфигурируеми настройки, а не като част от програмния код. По този начин законодателните промени ще могат да се въвеждат бързо и с минимални разходи, без да се налага цялостна преработка на системите.

Считам за особено важно при възлагането на външни разработки Висшият съдебен съвет да изисква предаването на пълната техническа документация, изходния код и необходимите права за последващо развитие на софтуера. Това ще гарантира технологичната независимост на съдебната власт, ще предотврати зависимостта от конкретен изпълнител и ще осигури възможност информационните системи да бъдат устойчиво развивани и надградени в дългосрочен план.

В дългосрочен аспект електронното правосъдие следва да се развива като интегрирана, сигурна и ориентирана към потребителя цифрова среда, която намалява административната тежест, повишава ефективността на съдебната дейност и създава условия за по-бързо, по-достъпно и по-качествено правораздаване. Именно такава модернизация следва да бъде сред основните приоритети на Висшия съдебен съвет.

2. Изкуственият интелект

Развитието на изкуствения интелект е едно от най-съществените технологични предизвикателства и пред публичната власт през XXI век и създава значителни възможности за модернизиране на съдебната система, но неговото внедряване следва да бъде подчинено на независимостта на съдебната власт, върховенството на правото, защитата на основните права и задължителния човешки контрол. Изкуственият интелект трябва да подпомага, а не да замества правораздавателната дейност.

Постановяването на съдебния акт следва да остане изцяло в компетентността на съдията. Не следва да се допуска, че алгоритъмът е способен да възпроизведе вътрешното убеждение на съдията, свободната оценка на доказателствата, професионалния и житейския опит и чувството за справедливост. Поради това използването на изкуствен интелект за определяне на изхода на конкретно дело следва да бъде изключено като принцип.

Приложение на изкуствения интелект при работата по конкретно дело

Изкуственият интелект може да подпомага, както съдебните служители, така и магистратие чрез автоматизирано структуриране на материалите по делото, извеждане на фактическата обстановка, идентифициране на страните, предмета на спора, приложимото

право и относимите доказателства, както и чрез обобщаване на твърденията и възраженията на страните. Системата може да очертава спорните и безспорните факти, правните въпроси и доказателствените противоречия, като не се отменя задължението на съдията самостоятелно да провери първичните източници.

Съществено приложение е интелигентното търсене на съдебна практика по сходни правни и фактически хипотези, включително тълкувателните актове и практиката на ВКС, ВАС, Конституционния съд, Съда на Европейския съюз и Европейския съд по правата на човека. Полученият резултат следва да бъде само аналитична помощ и не може да съдържа задължително предложение за диспозитив или да предопределя крайния съдебен извод. Съществено изискване е осигуряването на защитата на личните данни и информацията по конкретните дела и спазването на етиката при и за използване на изкуствения интелект.

Оптимизация на оперативните и административните процеси

В административната дейност изкуственият интелект може да автоматизира анонимизирането на съдебните актове, класифицирането на входящите документи, проверката за липсващи приложения, транскрибирането на заседания, изготвянето на статистически справки, управлението на натовареността и движението на делата. Допустимо е и използването на защитени информационни помощници за ориентиране на гражданите и за подпомагане на съдебните служители при справки и повтаряеми технически действия. Така магистратите и администрацията ще бъдат освободени от значителна част от рутинната работа, без да се засяга правораздавателната функция, което ще способства за осигуряване на време за същинската правораздавателна дейност на магистрата.

Гаранции и институционален модел

Всеки генериран резултат трябва да бъде прозрачен, проверим и подлежащ на корекция или отхвърляне от човек. Необходимо е да бъдат гарантирани защитата на личните данни, професионалната тайна, киберсигурността и предотвратяването на алгоритмични отклонения и дискриминация. Като стратегическа цел следва да се изгради национална съдебна платформа в защитена държавна инфраструктура, обучена върху българското законодателство и съдебната практика, без съдебната информация да се използва за обучение на външни модели. Към Висшия съдебен съвет може да бъде създаден специализиран консултативен и/или етичен орган за предварителна оценка, методическо ръководство и периодичен одит на използваните системи. В състава на подобен подпомагащ орган следва да бъдат включени действащи магистрати от всички нива на органите на съдебна власт, особено такива участвали в процеси по проучване на възможности, разработване, внедряване и употреба на информационни решения от този вид.

Международни добри практики

Държава / институция	Основно приложение	Водеща гаранция / резултат
Съд на ЕС	Правни проучвания, анализ на практика, преводи, обработване на документи и административна подкрепа.	AI подпомага, но не замества съдебната преценка.

Нидерландия	Интелигентно търсене, класифициране на дела, анализ на документи и онлайн услуги.	По-бърза обработка и по-добър достъп до правосъдие, но не замества съдията при постановяване на съдебните актове.
Естония	Електронни дела, автоматизация на административни процеси, чатботове и управление на преписки.	Дигитализация на движението на делата; Реалното приложение е насочено към административна подкрепа и управление на делата.
Сингапур	Автоматични протоколи, транскрипция, електронни дела, онлайн медиация и разрешаване на спорове.	Намаляване на административната тежест.
Бразилия	Системата VICTOR сортира жалби, открива сходни дела, приложима практика и подпомага предварителната обработка на делата.	Системата не постановява съдебни актове, а подпомага съдебните състави при обработка на делата.
Великобритания	Електронно подаване, онлайн производства, управление на малки иски и автоматизирани действия.	Ускоряване на процедурите и достъпа до правосъдие.

Общият извод от добрите практики е, че изкуственият интелект се използва преимуществено за анализ, организация и административна подкрепа, а не за заместване на съдията при постановяване на съдебния акт. Този подход съответства на Регламент (ЕС) 2024/1689, Европейската етична харта на CEPEJ и Рамковата конвенция на Съвета на Европа за изкуствения интелект.

Бъдещето на българското правосъдие не е в създаването на „дигитален съдия“, а в модерна съдебна система, в която технологиите улесняват анализа, намаляват административната тежест и подобряват достъпа до правосъдие, докато решението по делото остава резултат единствено от независимата човешка преценка.

Подкрепям тезата, че напълно реална възможност е България да стане първата държава в ЕС със собствен национален съдебен езиков модел (Judicial Large Language Model) – разработен от държавата, обучен единствено върху българското законодателство и съдебната практика, работещ в защитена държавна среда и под надзора на Висшия съдебен съвет. Това е напълно в синхрон с европейската тенденция за цифров суверенитет и би позиционирало България сред водещите държави в модернизацията на съдебната система.

Разработването на подобна политика може да намери реализация, както чрез финансиране от националния бюджет, така и чрез идентифициране на възможности за финансиране от международни донорски организации.

IX. ПРОФЕСИОНАЛЕН ДИАЛОГ, ПРОЗРАЧНОСТ И ДОВЕРИЕ

Убеден съм, че една от основните причини за дистанцията между Висшия съдебен съвет и съдийската общност не е липсата на комуникация, а начинът, по който тя се осъществява. Твърде често комуникацията е еднопосочна – решенията се представят едва след като вече са взети, а възможността за реално участие в процеса на тяхното формиране е ограничена. Истинският диалог предполага мнението на магистратите да бъде потърсено своевременно, когато то все още може да повлияе върху съдържанието на бъдещото решение.

Поради това считам, че Висшият съдебен съвет следва да изгради постоянен механизъм за пряка комуникация със съдиите от всички съдилища в страната. Подкрепям провеждането на регулярни срещи по апелативни райони с предварително определени теми и последващо публично оповестяване на поставените въпроси, предприетите действия и постигнатите резултати. Ефективността на подобни срещи не следва да се измерва с броя на проведените дискусии, а с реалното отражение на направените предложения върху работата на Съвета.

Съществено значение има и въвеждането на действително обществено обсъждане на проектите на правилници, наредби и вътрешни актове. На магистратите следва да бъде предоставен достатъчен срок за изразяване на становища, като всички получени предложения бъдат публично достъпни, а в мотивите към окончателните актове изрично се посочва кои от тях са възприети и кои не, както и причините за това. Само по този начин обсъждането ще бъде реално, а не формално изпълнение на законово изискване.

Считам също, че комуникацията на Висшия съдебен съвет не бива да се осъществява единствено чрез административните ръководители. Макар те да представляват съответния съд, тяхната позиция невинаги съвпада с мнението на всички съдии, особено когато обсъжданите въпроси засягат самите административни ръководители. Ето защо е необходимо да бъдат създадени механизми за пряко участие на магистратите при обсъждането на въпроси, свързани с организацията на съдебната дейност и кадровата политика.

Не по-малко важно е решенията на Висшия съдебен съвет да се основават единствено на проверима и достоверна информация. Източниците на данните, които са повлияли върху формирането на кадрови и организационни решения, следва да бъдат ясно посочвани и публикуване, когато е възможно, като непроверими сведения и неофициална информация не могат да бъдат основание за формиране на управленски решения.

Съвременната институционална комуникация изисква и своевременно публично обяснение на значимите решения на Висшия съдебен съвет на разбираем и достъпен език. Това не замества юридическите мотиви към актовете, а ги допълва, като позволява на магистратите и обществото да разберат причините и целите на взетите решения.

За развитието на съдебната система е необходимо Висшият съдебен съвет да поддържа активен и равнопоставен диалог както с професионалните организации на магистратите, така и с академичната общност и гражданския сектор. Всички форми на професионално партньорство следва да бъдат третираны равнопоставено, без да се създава впечатление за привилегировано отношение към отделни организации или представители.

Особено внимание следва да се отдели и на защитата на авторитета на съдебната власт. Срещу неверните твърдения и дезинформацията най-ефективният отговор не е институционалното мълчание или публичната полемика, а своевременното предоставяне на точна, проверима и подкрепена с данни информация. Висшият съдебен съвет трябва да развие капацитет за бърза реакция, основана на предварително подготвени механизми за събиране и публикуване на актуални данни за дейността на съдебната система.

Смятам за важно, че критиката, отправена от магистрати, не следва да бъде възприемана като противопоставяне на институцията, а като ценен източник на информация за проблемите в съдебната система. Висшият съдебен съвет не е длъжен да възприема всяко направено предложение, но е длъжен да го обсъди, да даде аргументиран отговор и да покаже, че мнението на магистратите е действително взето предвид.

В крайна сметка доверието към Висшия съдебен съвет не се изгражда чрез комуникационни кампании, а чрез последователност в действията. То се основава на предвидима практика, еднакъв подход към сходни случаи, прозрачни мотиви и изпълнение на поетите ангажменти в обявените срокове. Именно такава открита, предвидима и отговорна институционална култура бих отстоявал като член на Висшия съдебен съвет.

Х. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ ВЛАСТИТЕ

Разделението на властите е един от фундаментите на конституционния ред. То гарантира независимостта на всяка власт при упражняването на нейните правомощия. Същевременно този принцип не изключва необходимостта от активно институционално взаимодействие. Напротив – съвременната държава не може да функционира ефективно, ако законодателната, изпълнителната и съдебната власт действат като изолирани системи.

Практиката показва, че голяма част от въпросите, които определят качеството на правораздаването, излизат извън непосредствените правомощия на Висшия съдебен съвет. Изграждането и модернизирането на съдебната инфраструктура, електронното правосъдие, бюджетното обезпечаване, законодателните изменения и реформите в процесуалното право предполагат координирани действия между различни държавни институции. При липса на такова взаимодействие дори правилните управленски решения трудно могат да бъдат реализирани.

Висшият съдебен съвет следва да бъде активен и авторитетен институционален партньор в този процес. Това означава своевременно да представя професионални становища по законодателни инициативи, да участва в обсъждането на политики, засягащи съдебната система, да защитава мотивирано бюджетните потребности на съдебната власт и да настоява за последователни инвестиции в материалната и технологичната среда, в която правораздаването се осъществява.

Такова взаимодействие не следва да бъде епизодично или продиктувано единствено от възникнали проблеми. Следва да бъде въведено като политика и да бъде основано на постоянен институционален диалог и на ясно съзнание, че всяка власт носи различна конституционна отговорност, но всички заедно носят общата отговорност за функционирането на правовата държава. Съдебната власт следва последователно да отстоява независимостта си, но това не означава институционална изолация. Независимостта не се противопоставя на сътрудничеството – тя е условието то да бъде равнопоставено, професионално и подчинено единствено на обществения интерес.

Ефективното взаимодействие между властите се измерва с конкретните резултати – по-добро законодателство, по-добре обезпечени съдилища, модерна съдебна инфраструктура, устойчиво електронно правосъдие, предвидима бюджетна политика и условия, които позволяват на съдията да изпълнява своята конституционна функция независимо и при високи професионални стандарти.

XI. РАБОТАТА В КОЛЕКТИВЕН ОРГАН И ЛИЧНИ АНГАЖИМЕНТИ

1. Как разбирам работата в колективен орган

Висшият съдебен съвет решава с мнозинство. Отделният член не постига нищо сам, а най-обоснованото предложение остава без последици, ако за него не се формира съгласие. Затова считам умението за работа в колективен орган за професионално качество, равностойно на познаването на материята, а не за въпрос на характер.

Разбирането ми за това умение е практическо. Съгласието се заражда в подготовката на членовете на колективния орган за заседанието и се изгражда по време на него, а именно в: съответната ресорна комисия, предварителни проучвания, пълно анализиране на фактите, съобразяване на изразените становище. Спорът, който започва в зала без предварителна подготовка, рядко завършва с решение. Опитът ми при изпълнението на функциите на главен секретар се състоеше в голяма степен в това да подпомагам и предоставям свроевременно необходимата информация на членовете за формиране на индивидуална позиция на всеки от тях, преди въпросът да бъде поставен за решаване от съответното звено, комисия, съдийската/прокурорската колегии и пленума на Висшия съдебен съвет.

Различните въпроси предполагат различно поведение. По организационните въпроси компромисът е нормален и често е най-доброто решение. По принципните въпроси – независимостта на съдията, равното третиране, прозрачността на мотивите – компромисът не е форма на диалог, а отстъпление. Способността да се различават двата вида въпроси е може би най-полезното качество на един член на съвета.

Убеждаването не е налагане. То започва с изслушване на съображенията на другия, с готовността те да бъдат възприети, когато са по-силни. Промяната на собствената позиция под тежестта на аргумент не е слабост и следва да бъде заявявана открито, включително в мотивите.

Малцинството в един колективен орган има институционална стойност. Особеното мнение не е поражение, а част от институционалната памет – то показва какви

съображения са били поставени и позволява те да бъдат преценени отново, когато обстоятелствата се променят.

2. Личен професионален стандарт

Обективизираната в настоящата концепция моя визия за развитие на съдебната система, усъвършенстване на кадровата политика, дигитализация и повишаване на прозрачността предполагат решения на Висшия съдебен съвет като колективен орган. Реализирането им зависи от волята на мнозинството и от способността на Съвета да формира обща визия за развитието на съдебната власт. Независимо от това считам, че всеки член на Висшия съдебен съвет носи лична отговорност за начина, по който упражнява предоставения му мандат. Ето защо поемам ясен професионален ангажимент към принципите, които ще ръководят моята работа.

Активно ще участвам в подобряването на административни процеси в администрацията на Висшия съдебен съвет, с цел да се постигне на най-ефективно, ефикасно, законосъобразно и целесъобразно разрешаване на възникнали проблеми и да се постигат положителни резултати.

Всяко мое становище, инициатива, действие и решение ще се оповава единствено на закона, фактите и вътрешното ми убеждение. Независимостта на всеки член на Висшия съдебен съвет, считам за съществена гаранция за независимостта на самия орган.

Ще защитавам публично мотивите за всеки свой вот, а когато позицията ми се различава от тази на други членове, ще считам за свой дълг да изложи аргументите си открито и ясно. Прозрачността при вземането на решения е предпоставка за изграждане на доверие както сред магистратите, така и в обществото.

При упражняване на правомощията си ще прилагам еднакъв стандарт към всички магистрати, независимо от съда, в който правораздават, региона, професионалните организации, в които членуват, или публично изразяваните от тях позиции. Решенията на Висшия съдебен съвет следва да се основават единствено на закона, професионалните качества и обективно установените факти.

Поемам ангажимент да се запознавам и проучвам предварително и задълбочено с материалите по всяка точка от дневния ред и да участвам в гласуване по въпроси, след като съм изградил собствено и информирано становище. Считам, че отговорното участие в работата на Съвета предполага не само присъствие, но и задълбочена подготовка.

Ще работя активно както в заседанията на Висшия съдебен съвет и Съдийската колегия, така и в комисии в които бъда ангажиран, в т.ч. и по темите, които остават извън общественото внимание, но имат съществено значение за функциониране на съдебната система.

Ще поддържам постоянен и непосредствен диалог със съдиите от всички нива и съдебни райони, без този контакт да се осъществява единствено чрез административните ръководители. Убеден съм, че доброто управление изисква да бъдат чути различните професионални гледни точки и да бъде отчетен практическият опит на отделните магистратите.

При всяко наличие на конфликт на интереси или друго обстоятелство, което би могло да породии основателно съмнение в моята безпристрастност, ще се отвеждам,

защото доверието в решенията на Висшия съдебен съвет е не по-малко важно от самите решения.

В своята работа ще зачитам правото на различно професионално мнение и ще отстоявам разбирането, че несъгласието е естествена част от колективния процес на вземане на решения. То не следва да се превръща в личен конфликт, а да бъде основание за по-задълбочен професионален дебат.

Над всичко ще поставям интереса на съдебната власт като независима конституционна институция. Институционалният интерес винаги следва да има предимство пред личните предпочитания, професионалната принадлежност или интересите на органа, от който произхождам. Само при такъв подход Висшият съдебен съвет може да изпълни предназначението си като гарант за независимостта, ефективността и авторитета на съдебната власт.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съдебната власт не се нуждае от нови обещания. Тя се нуждае от управление, което планира, отчита и довършва започнатото и въвежда същевременно нови политики, механизми и оптимизиране на административни процеси, които са насочени към независимостта, доверието, ефективността и качеството на правораздаването в Република България.

Резултатите, които съм постигнал са вседствие не само на персоналния ми труд, те са такива благодарение на компетентността на колегите съдии, толерантната среда и най-важното – доверието.

Доверието в съдебната власт започва с доверието на самите съдии в институциите, които ги управляват. Ако в края на мандата това доверие е по-силно, отколкото в началото му, отговорността която поемам като се кандидатирам, ще бъде изпълнена достойно.

Убеден съм, че независимостта на съдиите не започва в съдебната зала. Тя започва много по-рано – с честното, предвидимо и професионално управление на съдебната система. Именно за това бих работил като член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Васил
 Руменов
 Pelovski
 Суважение,

Digitally signed
 by Vasil Rumenov
 Pelovski
 Date: 2026.08.13
 14:36:37 +03'00'

Васил Руменов Пеловски

ДЕКЛАРАЦИЯ
по чл. 18 от Закона за съдебната власт

Долуподписаният **Васил Руменов Пеловски, ЕГН** , съдия в
Административен съд - Варна

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. не съм народен представител, кмет или общински съветник;
2. не заемам длъжност в други държавни или общински органи;
3. не упражнявам търговска дейност или участие в търговски дружества, кооперации или ЮЛНЦ, осъществяващи стопанска дейност, освен в професионалните сдружения на съдии, прокурори и следователи;
4. не получавам възнаграждение по договор или служебно правоотношение, освен за научна и преподавателска дейност, авторски права и участие в международни или финансирани от ЕС проекти;
5. не упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност;
6. не членувам в политически партии или организации с политически цели и не извършвам дейности, засягащи независимостта ми;
7. не членувам в синдикална организация извън системата на съдебната власт;
8. не съм осъждан за престъпление, независимо от реабилитацията, и не съм освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
9. не съм съпруг, роднина по права линия, по сребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен включително, нито се намирам във фактическо съпругеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на съдебната власт, назначен от съответната колегия, на която е член, или с министъра на правосъдието;
10. не съм дисциплинарно освободен от длъжност като избран член на ВСС;
11. не съм лице с установен конфликт на интереси с влязло в сила решение по-малко от една година преди избора;
12. не съм лице, което през периода на предходния мандат на избраните членове на Висшия съдебен съвет е било председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд или главен прокурор.;
13. не съм лице, което през последните две години е изпълнявало функциите на председател на Върховния административен съд, председател на Върховния касационен съд или главен прокурор за шест или повече месеца, независимо дали е имало прекъсване в изпълнението на тези функции.

Известна ми е наказателната отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс за деклариране на неверни данни.

Vasil
Rumenov
Pelovski
Декларатор: **Васил Руменов Пеловски**

Digitally signed
by Vasil Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
14:33:55 +03'00'

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

Васил Руменов Пеловски

име, презиме, фамилия/

на длъжност: Съдия

кандидат за член на Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет

ДЕКЛАРИРАМ

към 13.08.2026 – датата на участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност член на Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпругески начала, и на ненавършилите пълнолетие деца, и следните интереси:

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski
Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
15:15:41 +0200

Данни за декларатора:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2
Васил Руменов Пеловски /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:
Административен съд - Варна /Месторабота/	Л. К. №
Съдия /Длъжност/	Изд. от
	Постоянен адрес:
	Телефон:

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала:

Гражданство

българско

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2
Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:

Декларирам, че:

- съм във фактически раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКЛЗГД
- фактическо съжителство на съпружески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

№	Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
	1	2	3
1.			
2.			
3.			

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

--

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski

Printed name
by Vasil Rumenov
Pelovski
Date: 13.08.2026 12:17
1402306 - 0200

Декларатор:

/подпис/

Стр. 2-1/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Руменов Пеловски
--	------------------------

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права:

Нямам нищо за деклариране.

☐

Таблица № 1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /кв.м./	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придобиване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	застрахователен полис	гр. Варна	Варна	152	124	2024	Васил Руменов Пеловски		1/1	185000	покупко-продажба	заеми+заплата
1.1	2 броя паркинг места	гр. Варна	Варна	24	24	2024	Васил Руменов Пеловски		1/1	0	отчуждаване на имот в ст. 1	заеми+заплата
1.2	сградния помещеник	гр. Варна	Варна	3	3	2024	Васил Руменов Пеловски		1/1	0	отчуждаване на имот в ст. 1	заеми+заплата
2	ипотекарически ч. заем	гр. Варна	Варна	147	108	2026	Васил Руменов Пеловски		1/1	160620	покупко-продажба	заеми+заплата

1.а. Земелски земи и гори:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 1.1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придобиване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

1.б. Чуждо недвижимо имущество:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 1.2

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на сключване на договора	Ползвател			Цена по договор /евро/	Правно основание за ползване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

2. Прехвърляне на имоти през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 2

Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв.м. /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Прехвърлител			Цена на сделката /евро/	Правно основание за отчуждаване на имота
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Вярно е оригинала!

Vasil
Rumeno
v
Pelovski

Декларатор:

/подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Руменов Пеловски
--	------------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /евро/	Година на придоби- ване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

2. Земеделска и горска техника:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.1

Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придоби- ване /евро/	Година на придоби- ване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.2

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /евро/	Година на придоби- ване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumeno
v
Pelovski

Декларатор:

Удължител

Стр 4-1/

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /евро/	Година на придоби- ване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5000 евро:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /евро/	Година на сключване на договора	Ползвател			Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчужда- ването /евро/	Прехвърлятел			Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	
1	2	3	4	5	6	7	8

Vasil
Rumeno
V
Pelovski

Вярно с оригинала!

Декларатор:

/подпис/

Стр. 4-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Руменов Пеловски
--	------------------------

III. Парични суми, в т.ч. алогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 5000 евро, включително в чуждестранна валута

1. Парични средства - налични и по банкови влогове (депозити) - общо над 5000 евро:

1.1. Налични парични средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 4

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Собственик		Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7
	75565	EUR	75565	Васил Руменов Пеловски		заплата

1.2. Банкови сметки:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 5

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на влога		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	911	EUR	911	Васил Руменов Пеловски		да	не	заплата
	546	EUR	546	Васил Руменов Пеловски		да	не	заплата
	2500	EUR	2500	Васил Руменов Пеловски		да	не	лимит от кредитна карта

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski

Official stamp
of Vasil Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
12.34.27 - 0100

Декларатороо

/подпис/

Стр. 5.1/

2. Вземания над 5000 евро и платежни инструменти на приносител,
съгласно § 1, т. 7 от ДР на Валутния закон:

Нямам нищо за деклариране

X

Таблица № 6

Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на взема- нето	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на вземането		Правно основание за вземането	От местни лица	От чуждестранни лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Задължения на обща стойност над 5000 евро и договорени лихвени
проценти по тях:

Нямам нищо за деклариране

Таблица № 7

Ном. по ред	Вид на задължението	Размер на задълже- нието	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на задължението		Правно основание за задължението вкл. договорен лихвен процент	Към банки	Към физически и юридически лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	жилищен заем	340222	EUR	340222	Васил Руменов Пеловски		Договор за жилищен кредит	да	не
	жилищен заем	143345	EUR	143345	Васил Руменов Пеловски		Договор за жилищен кредит	да	не
	кредитна карта	2500	EUR	2500	Васил Руменов Пеловски		Договор за кредитна карта	да	не

Вярно в оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski
15.04.21 - 0100

Декларатор:

/подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Руменов Петовски
--	------------------------

IV. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 5000 евро както и налични ценни книжки, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, в това число и криптовалути, ако общата им стойност надвишава 5000 евро

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 8

Ном. по ред	Размер на вложенията	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на вложението		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

2. Ценни книжки и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 9

Ном. по ред	Вид на ценните книжки/ финансови инструменти	Брой на ценните книжки/ фин. инстр.	Поверени на инвест. посредник		Емитент	Цена на придобиването /евро/	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
			Ценни книжки/ фин. инстр.	и/или пари			Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 10

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Стой- ност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
						Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Вярно с оригинала?

Vasil
Rumenov
Petovski
Date: 2016.08.13
19:25:09 -02'00'

Декларатор:

/подпис/

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества.

Нямам нищо за декларирана.

X

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Цена на отчужда- ването /евро/	Прехвърлител		Правно основание отчуждаване
						Име: собствено, бащино, фамилия	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski

Digitally signed by
Vasil Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
11:25:20 +0300

Декларатор:

Код/Пис/

Стр. 6-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Васил Руменов Пеловски
--	------------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро.

Доходи извън тези

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг/начала
		/евро/	/евро/
1	2	3	4
	I. Облагам доход от:		
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи		
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност	1639	
5.	Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество		
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
	II. Други доходи, извън посочените в т. I.		
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и поточнопроизводители.		
2.			
3.			
4.			
5.			
	III. Всичко:	1639	0

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski

Digitally signed by
Vasil Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
15:33:30 +0300

Декларатор:

Подпис

Стр. 7-1/

VI.

1. Дадени обезпечения и направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 13

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Характер на обезпечението			
			От декларатора	В полза на декларатора	От съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца
1	2	3	4	5	6	7

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski
13.08.21 14:07

Декларатор:

/подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилио/	Васил Руменов Петовски
--	------------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпругески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностой- ност в евро	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разхода	В полза на съпруга/ лица при факт.съжит. на съпруг.начала или ненавършилите пълн.деца	За чия сметка е направен разхода
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.								
2.2	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по чл. 63, ал.1, т.11 от ЗПКсЛЗПД в т.ч. в полза на лицата по чл. 63, ал. 4 от ЗПКсЛЗПД чиято еднократна стойност надхвърля 5000 евро:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Petovski

Съгласно с оригинала
13.08.2026
Член 10, ал. 1, т. 11
13.08.2026

Име на декларатора: Исключено, бащино, фамилно	Васил Руменов Пеловски
---	------------------------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества: в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 15

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 16

Ном по ред	Дружество	Участие

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 17

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 18

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 19

Ном по ред	Дружество	Участие

2.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 20

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност
1.		

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемашо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 21

Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Предмет на договора

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемашо публичната длъжност, има частен интерес:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 22

Ном по ред	Трите имена на лицето	Област на дейност на свързаните лица

Дата: 13.08.2026 г.

Декларатор:

Васил Руменов Пеловски

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumennov
Pelovski
001-2026.10.11
13.08.2026

УНИВЕРСИТЕТ ЗА НАЦИОНАЛНО И СВЕТОВНО СТОПАНСТВО - СОФИЯ

ДИПЛОМА

на **ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ**

ЗА ВИШЕ ОБРАЗОВАНИЕ
НА ОБРАЗОВАТЕЛНО - КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

Магистър

по специалност

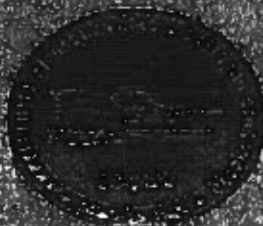
ПРАВО

С ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ

Юрист

Vasil
Rumenov
Pelovski

Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date: 2025.08.13
19:10:30 +03'00'

проф. д-р **БОРИСЛАВ БОРИСОВ**

РЕКТОР

ВАСИЛ Р. ПЕЛОВСКИ

ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ

факултетен No :

ЕГН

, роден на

година,

в гр.

Република България

гражданин на Република България

завърши през 2007 година

пет и половина годишен курс на обучение

еднадесет семестъра

по специалност

Право

редовна форма на обучение

Среден успех от курса на обучение: Мн.добър 4.56

Среден успех от държавните изпити: Добър 3.67

Общ брой кредити:

Протокол на държавната изпитна комисия

No 2600157481/18.05.2007 г.

ДЕКАН:

(проф. д-р Г. Бонев)

Регистрационен номер

/

.2007 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГ

ДИПЛОМА

ЗА

ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Vasil
Rumenov
Pelovski
Digitally signed by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
15:11:17 +0300

СРЕДЕН УСПЕХ ОТ СЛЕДВАНЕТО: Мн.добър /4.56/

брой кредити:

ПОЛОЖЕНИ ДЪРЖАВНИ ИЗПИТИ:

No	Държавен изпит	Оценка:	
1.	Наказателноправни науки	Среден	3.00
2.	Гражданскоправни науки	Добър	4.00
3.	Публичноправни науки	Добър	4.00

брой кредити:

Приложението е невалидно без диплома,

серия УНСС-2006, No:

регистрационен No 4/ 2007 г.

ДЕКАН:

(пр. д-р Г. Бонев)

РЕКТОР:

(пр. д-р Борислав Борисов)

ИЗГОТВИЛ:

ПРИЛОЖЕНИЕ

КЪМ ДИПЛОМА ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ
НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

Магистър

на **ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ**

СПЕЦИАЛНОСТ

Право

Продължителност на обучението
пет години и половина
единадесет семестъра
редовна форма на обучение

No	Учебни дисциплини, курсони работи и практики	Курсови кредити	Хорарен Л. У.	Оценка
1.	История на българската държава и право	75	15	Добър 4
2.	Общо учение за държавата	45	15	Добър 4
3.	Философия на правото	45	0	Добър 4
4.	Английски език - първа част	0	60	Среден 3
5.	Икономика	90	30	Отличен 6
6.	Обща теория на правото	90	60	Мн. добър 5
7.	Римско частно право	60	30	Мн. добър 5
8.	Правно регулиране на управленски модели	45	45	Мн. добър 5
9.	Екологично право	30	0	Отличен 6
10.	Международни отношения	45	0	Среден 3
11.	Международно публично право	60	30	Среден 3
12.	Английски език - втора част	0	60	Среден 3
13.	Административно право и административен процес	120	60	Добър 4
14.	Гражданско право-обща част	120	60	Отличен 6
15.	Конституционно право	90	60	Добър 4
16.	Политология	45	0	Отличен 6
17.	Вещно право	45	30	Мн. добър 5
18.	Правна психология	45	0	Отличен 6
19.	Учебна практика по административно право и административен процес	0	0	Отличен 6
20.	Финансово право	60	45	Добър 4
21.	Наказателно право	105	75	Мн. добър 5
22.	Облгационно право	105	60	Добър 4

Върно с оригинала!

Vasil
Rumeno
v
Pelovski

Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date: 2025.08.
15:11:35 +03'00'

No	Учебни дисциплини, курсови работи и практики	Хорарен кредит	Хорарен Л. У.		Оценка
23.	Църковно право	30	0	Мн. добър	5
24.	Данъчно право	60	30	Добър	4
25.	Право на интелектуална собственост	45	15	Среден	3
26.	Публично търговско право	60	0	Добър	4
27.	Странствено право	30	0	Мн. добър	5
28.	Учебна практика по гражданско и наказателно право	0	0	Отличен	6
29.	Семейно и наследствено право	60	45	Добър	4
30.	Трудово право	90	45	Мн. добър	5
31.	Търговско право	120	60	Среден	3
32.	Конкурентно право	30	0	Добър	4
33.	Международно частно право	75	30	Отличен	6
34.	Нотариално право	30	30	Добър	4
35.	Осигурително право	45	30	Мн. добър	5
36.	Сравнително гражданско и търговско право	45	15	Отличен	6
37.	Гражданскопроцесуално право	120	60	Среден	3
38.	Кооперативно право	30	0	Добър	4
39.	Наказателнопроцесуално право	120	60	Среден	3
40.	Право на европейския съюз	75	0	Отличен	6
41.	Учебна практика по граждански и наказателен процес	0	0	Отличен	6

Оценките са по десетбалната система, при която
най-високата е "отличен 6", а най-ниската е "среден 3"

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumeno

Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski

Pelovski

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Удостоверение
за правоспособност

№

Васил Руменов Пеловски

роден(а) на

19

г.

ЕГН

издържа(а) изпита за придобиване на
юридическа правоспособност по чл. 163 от Закона
за съдебната власт, съгласно протокол от
11.07.2008 г.

за провеждането на изпита

16.07

08

МИНИСТЪР

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА

№ 100 - 446
Дата: 12.08.2026 г.

СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА

Настоящата служебна бележка се издава на **ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ**, с ЕГН _____, на длъжност „съдия“ при Административен съд – Варна, с БИК 148076820 в уверение на това, че същият притежава общ юридически стаж към 12.08.2026 г. от 17 /седемнадесет/ години 9 /девет/ месеца и 12 /дванадесет/ дни.

Служебната бележка да послужи пред **ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**.

БОРИСЛАВ МИЛАЧКОВ
За Административен ръководител
Председател на
Административен съд – Варна
с/но Заповед № РД – 212/16.07.2026 г.

Изг.
Адм. секретар

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski
Digitally signed
by Vasil Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
15:28:14 +03'00'

Кадрова справка

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия)	ВАСИЛ РУМЕНОВ ПЕЛОВСКИ
Дата и място на раждане	
ЕГН	
Телефон, e-mail	
Диплома за висше образование по специалността „Право“ №.... /дата; университет	Диплома издадена от Университет за национално и световно стопанство, юридически факултет, за завършено висше образование на образователно-квалификационна степен магистър, № , рег. номер / .2007 г.
Удостоверение за правоспособност № /дата	Удостоверение за правоспособност № от 16.07.2008 г.
Орган на съдебната власт	Административен съд - Варна
Длъжност (включително адм. длъжност по чл. 172 ЗСВ)	„съдия в АС“
Юридически стаж: - в орган на съдебната власт (конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането ѝ в съответния орган на съдебната власт, включително и периода на командироване); - извън органите на съдебната власт	Към 12.08.2026 г. вкл. - 17 години 9 месеца 12 дни, от които: - 05.03.2019 г. – 02.09.2020 г. – Висш съдебен съвет, дирекция „Правна“ – „главен експерт“ – 1 години 4 месеца 28 дни; - 02.09.2020 г. – 15.02.2022 г. – Висш съдебен съвет, дирекция „ЧРАТОКИ“ – „директор дирекция“ – 1 години 6 месеца 12 дни; - 15.02.2022 г. – 12.08.2026 г. вкл. – Административен съд – Варна – „съдия“ – 4 години 5 месеца 25 дни. - 01.07.2007 г. – 31.12.2007 г. – „Ангело 99“ ООД гр. Добрич – „юрист“ - 0 години 5 месеца 30 дни; - 15.12.2008 г. – 15.10.2010 г. – Областна администрация Добрич – „старши юрисконсулт“ – 1 година 10 месеца 0 дни; - 15.10.2010 г. – 17.11.2014 г. – Столична община – „главен юрисконсулт“ – 4 години 1 месец 2 дни; - 17.11.2014 г. – 21.05.2018 г. – Министерство на младежта и спорта, дирекция „ПНО“ – „директор“ – 3 години 6 месеца 4 дни; - 22.05.2018 г. – 24.10.2018 г. – ЕТ „Оникс TV“ Цветан Николов, гр. София – „главен юрисконсулт“ – 0 години 5 месеца 2 дни.
Допълнителни квалификации и специализации	- Курс за задължителна квалификация при първоначално назначаване административните съдилища; - Участие в екипа по управление на проекти и групи:

Вярно с оригинала!

Vasil
Rumenov
Pelovski

Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
15:28:40 +03'00'

	- 1.Проект „Разработка и внедряване в съдебната система на софтуер за ускорено създаване и възпроизвеждане на актове и други документи чрез диктовка и автоматично конвертиране на гласов запис в текст /voice-to-text/ и съпътстващи системи за обработка, финансиран по Програма „Добро управление“. - 2.Проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г. - 3.Проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“, сключен между ВСС и Министерството на правосъдието, финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г. - 4.Проект „Въвеждане на способи за алтернативно разрешаване на спорове (АРС) в съдебната система в България – пилотно въвеждане на задължителна съдебна медиация; доизграждане на мрежата от съдебни центрове във всички окръжни райони на страната; разработване на стратегия за пълноценно използване на други алтернативни способи за решаване на спорове“. - 5.Проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта от защита правата на децата в производства пред съд“. - Учебно посещение в изпълнение на Дейност 1 „Мерки за осигуряване на по-добро функциониране на българската съдебна система във връзка с процедурите за назначаване, подбор и кариерно развитие на магистратите“ по проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.; - „Работа в екип. Изграждане на умения за повишаване на нивото на ефективно изпълнение на професионалните задължения на съдиите и съдебните служители. Емоционална интелигентност на работното място“; - Учебно посещение в изпълнение на Дейност 3 с наименование „Повишаване на прилагането на механизмите възстановителното правосъдие“ по проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.; - „Комуникационни умения на магистрати и съдебни служители. Предизвикателства в работата с граждани“; - Участие в работна група по дейност 1 „Мерки за осигуряване на добро функциониране на българската съдебна система във връзка с процедурите за
--	--

Вярно е оригинала!

Vasil
Rumeno
v
Pelovski

Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date:
2026.08.13
15:28:56 +0300

назначаване, подбор и кариерно развитие на магистратите“ по проект „Повишаване на професионализма в съдебната система“ по НФМ 2014-2021;

- „Коментар на измененията в ЗАНН. Приложение на чл.28 от ЗАНН Предпоставки по приложението на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН. Правомощия на въззивната и касационната инстанция. Възобновяване на АНП“;
- Кръгли маси и работни срещи в изпълнение на дейност 1 и дейност 3 по проект с наименование „Повишаване на професионализма в съдебната система“;
- „Забраната за дискриминация по чл.14 ЕКПЧ в контекста на правото на личен и семеен живот“;
- „Прекратяване на служебни правоотношения. Дисциплинарни производства. Съдебни производства по Закона за защита от дискриминация“;
- Работно посещение на представители на българската съдебна власт в институции на Съвета на Европа с цел повишаване на капацитета на представителите на българската съдебна система във връзка със спазването и прилагането на разпоредбите на ЕКПЧ;
- Обучение за работа с Единна деловодна информационна система (ЕДИС);
- „Дигитализация в съдебната система, призоваване, съобщения по електронен път. Електронно правосъдие. Видеоконференция“;
- „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“;
- Учебно посещение в изпълнение на проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на писмения и устния превод в съдебната система на България“, сключен между ВСС и Министерство на правосъдието, финансиран по Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014-2021;
- „Практически въпроси по приложението на Закона за здравното осигуряване. Административен договор“.
- „Правораздаване по Изборния кодекс“;
- Учебно посещение в изпълнение на проект „Въвеждане на способи за алтернативно разрешаване на спорове (АРС) в съдебната система в България – пилотно въвеждане на задължителна съдебна медиация; доизграждане на мрежата от съдебни центрове във всички окръжни райони на страната; разработване на стратегия за пълноценно използване на други алтернативни способи за решаване на спорове“;
- Кръгла маса по теми свързани с представяне опыта на български магистрати осъществили стаж в Регистратурата на Европейския съвет по правата на човека и Отдела за изпълнение на решения на ЕСПЧ към Съвета на Европа, по проект №BGJUSTICE-2.001-

Vasil
Rumenov
Pelovski

Digitally signed
by Vasil
Rumenov
Pelovski
Date: 2026.08.13
15:29:10 +03'00'

Вярно с оригинала!

	0002, „Повишаване на професионализма в съдебната система“, финансиран по програма „Правосъдие“ на НФМ2014-2021 г.; - Мероприятия по представяне на информационен продукт „Единен регистър на съдебните преводачи (ЕРСП) по апелативни райони, по проект BGJUSTICE-2.001-0002 „Повишаване на професионализма в съдебната система“ по НФМ2014-2021; - „Кога се прилага правото на ЕС и КАК – изводи от практиката на СЕС за задълженията на националния съдия“; - „Дигитализация в съдебната система“; - Работни срещи по проекти изпълнявани от Висшия съдебен съвет; - „Административно правосъдие за бизнеса и гражданите. Енергетика“; - Международен семинар „Повишаване на професионализма в съдебната система“; - Участие в учебно посещение по проект „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта от защита правата на децата в производствата пред съд“; - „Искови производства. Особенности в производството по чл.28 от ЗОДОВ“; - „Данъчно право и данъчен процес. Облагане с данък по ЗДДС, ЗДДФЛ и ЗКПО. Актуална съдебна практика на Съда на ЕС и ВАС“; - „Работно посещение в България (работна среща в България); по двустранна инициатива „Предварителна оценка на потребностите в областта на необходимостта за защита на правата на децата в производства пред съд“; - „Декларации – производства по подаване, приемане и коригиране на данни, местни данъци – данък върху недвижими имоти“; - „Искови производства, разглеждане по реда на АПК и ЗОДОВ“; - „Развитие на дигиталните производства в административния процес – предимства и предизвикателства“ (Предстоящи изменения в АПК). „Правни проблеми в съдебната практика по приложението на КСО“. - Участие в работни срещи във връзка с подготовка и представяне на проектни идеи от ВСС във връзка с подготовката на Концептуалния документ по Програма на „Правосъдие“ на НФМ 2021-2028 - „Съдебният диалог в административното правораздаване и практически измерения“
--	---

Вярно с оригинала!

Vasil
 Rumenov
 Pelovski

Digitally signed
 by Vasil Rumenov
 Pelovski
 Date: 2026.08.13
 15:29:24 +03'00'

Повишаване на място в по-горен ранг и възнаграждение (последен ранг – решение на ВСС)	„съдия в АС“ с Решение от Протокол № 20 от дистанционното заседание, чрез видеоконферентна връзка на Съдийската колегия на ВСС, проведено на 24.06.2025 г.
---	--

БОРИСЛАВ МИЛАЧКОВ
 За Административен ръководител
 Председател
 Административен съд – Варна
 с/по Заповед № РД – 212/16.07.2026 г.

Изготвил:
 (Signature)

За Човешки ресурси

Вярно с оригинала!

Vasil
 Rumenov
 Pelovski

Digitally signed
 by Vasil Rumenov
 Pelovski
 Date: 2026.08.13
 15:30:01 +03'00'